

HEY, I'M THEY

Het verband tussen online mediablootstelling aan gender non-binariteit en de attitudes van Vlaamse volwassenen ten aanzien van personen met deze genderidentiteit

MANOU SWINNEN

R0707302

MASTER IN DE COMMUNICATIEWETENSCHAPPEN

Masterproef aangeboden
tot het behalen van de graad

Promotor: Prof. Dr. Steven Eggermont

Verslaggever: Joyce Vissenberg

Dagelijkse begeleider: Helene Laporte

Academiejaar: 2020-2021

Word count: 14 112

HEY, I'M THEY

Het verband tussen online mediablootstelling aan gender non-binariteit en de attitudes van Vlaamse volwassenen ten aanzien van personen met deze genderidentiteit

MANOU SWINNEN

R0707302

MASTER IN DE COMMUNICATIEWETENSCHAPPEN

Masterproef aangeboden
tot het behalen van de graad

Promotor: Prof. Dr. Steven Eggermont

Verslaggever: Joyce Vissenberg

Dagelijkse begeleider: Helene Laporte

Academiejaar: 2020-2021

Word count: 14 112

Voorwoord

Hey, I'm they

Ik ben niet hij, ik ben niet zij, ik ben die. Ik voel mezelf niet enkel man, niet enkel vrouw, maar allebei, geen van beiden of juist van beiden een deel.

Dit geldt niet voor mijzelf, maar is voor een gedeelte van de bevolking wel de realiteit. Al sinds het begin van mijn universitaire studie in de Communicatiewetenschappen heeft het thema *genderdiversiteit* mijn interesse gewekt. De recente *coming-outs* als gender non-binair persoon van verschillende bekende (en minder bekende) mensen, en de manier waarop daarop gereageerd wordt door de brede bevolking, hebben mijn aandacht hiervoor alleen maar extra getriggerd. Daarom ben ik verheugd dat ik de kans heb gekregen om mezelf te verdiepen in een op dit moment zeer maatschappelijk relevant thema, wat bovendien ook nog eens enorm interessant is. Ik kan mezelf dan ook niets waardevoller inbeelden om deze vier prachtige jaren als student aan de KU Leuven af te sluiten dan het schrijven van een masterproef omtrent dit thema.

Mijn thesis zou nooit dit eindresultaat gekregen hebben zonder de ondersteuning en hulp van een aantal mensen die zeer belangrijk zijn voor mij. Dit is dan ook de ideale gelegenheid om hen kort te bedanken voor hun onmisbare bijdrage. Dank aan mijn ouders, van wie ik de kans kreeg om te studeren en die me de vrijheid en eindeloze steun gaven die ik nodig had. Mijn zussen die mijn thesis meerdere keren grondig hebben nagelezen en me elke keer met nuttige feedback verder op weg hielpen wanneer ik zelf even de weg kwijt was. Mijn vriend die me bleef steunen en motiveren, ondanks de opduikende stressmomenten. Mijn vriendinnen/medestudenten, om mijn vragen te beantwoorden en te zorgen voor de nodige ontspanning.

Ook bedank ik graag de vele respondenten die de moeite deden om de survey in te vullen. Zonder jullie kon deze masterproef natuurlijk nooit verwezenlijkt worden. Dank aan Dr. Prof. Steven Eggermont, om mij de kans te geven een thesis te schrijven over zo'n maatschappelijk relevant onderwerp. Tot slot een welgemeende dank u wel aan mijn dagelijkse begeleider, Helene Laporte, die me doorheen heel dit proces waardevolle inzichten en feedback gaf om mijn thesis naar een hoger niveau te tillen en succesvol af te kunnen ronden. Ondanks het wat vreemde online academiejaar bleef ik me op elk moment goed begeleid en ondersteund voelen.

Dank jullie wel, één voor één. Dit alles was onmogelijk geweest zonder jullie en daar ben ik ontzettend dankbaar voor.

Manou Swinnen (25 mei 2021)

Inhoudsopgave

Voorwoord.....	3
Lijst van figuren en tabellen.....	6
Inleiding.....	7
1 Literatuurstudie	9
1.1 Het construct 'gender'	9
1.1.1 Geslacht versus gender	9
1.1.2 Twee dominante opvattingen	9
1.1.2.1 <i>Monolithische visie op geslacht en gender</i>	10
1.1.2.2 <i>Open visie op geslacht en gender</i>	11
1.1.3 Gender Scheme Theory	10
1.2 Maatschappelijke invulling van gender	11
1.2.1 Gendernormen	11
1.2.2 Genderrollen	11
1.2.2.1 <i>Gender-role conflict</i>	13
1.2.2.2 <i>Hypergender identiteit</i>	14
1.3 Non-binariteit	14
1.3.1 Definitie non-binariteit	14
1.3.2 Uitdagingen voor gender non-binaire personen	15
1.3.3 Attitudes ten aanzien van non-binariteit	16
1.4 Online mediaconsumptie en attitudeverandering.....	17
1.4.1 Parasociale contacthypothese	17
1.4.2 Mediarepresentatie van non-binariteit.....	18
1.4.3 Bijdrage van online media.....	19
1.5 Deze studie.....	19
2 Methode.....	22
2.1 Pretest	22
2.2 Dataverzameling.....	22
2.3 Steekproef	23
2.4 Meetinstrumenten	24
2.5 Data-analyse	30

3	Resultaten	32
3.1	Beschrijvende statistieken	32
3.2	Verklarende resultaten.....	32
3.2.1	Het verband tussen online mediablootstelling aan gender non-binaire personen en de attitudes t.a.v. deze groep.....	32
3.2.2	De modererende rol van het ervaren gender-role conflict.....	33
3.2.3	De modererende rol van hypergender identiteit.....	34
3.2.4	Het verschil tussen mannen en vrouwen	36
3.2.5	Het verschil tussen heteroseksuelen en niet-heteroseksuelen	36
4	Discussie	37
4.1	Mogelijke verklaringen van de resultaten.....	37
4.2	Aanbevelingen.....	40
4.2.1	Voor beleid en praktijk.....	40
4.2.2	Voor toekomstig onderzoek	42
4.3	Beperkingen van huidig onderzoek.....	43
5	Conclusie.....	45
6	Referenties	47

Lijst van figuren en tabellen

Figuur 1: Onderzoeksmodel	22
Tabel 1: Socio-demografische kenmerken van de steekproef	25
Tabel 2: Correlaties van de belangrijkste constructen	30
Tabel 3: Verband tussen online mediablootstelling en attitudes	34
Tabel 4: Moderatie-analyse: Gender-role conflict	35
Tabel 5: Moderatie-analyse: Hypermannelijkheid en hypervrouwelijkheid	36

Inleiding

De non-binaire genderidentiteit heeft de laatste jaren steeds meer aandacht gekregen in onze maatschappij, zowel online als offline (Barr et al., 2016). De term 'non-binariteit' verwijst naar individuen – vaak, maar niet noodzakelijk trans personen – die zich niet identificeren met de traditionele binaire man-vrouw opdeling (Matsuno & Budge, 2017). Verschillende recente studies suggereren dat er een toename is van personen met dergelijke non-binaire genderidentiteit (bv. Kuyper et al., 2012; Yeadon-Lee, 2016). Uit een populatieonderzoek in Vlaanderen blijkt dat 2.2% en 1.9% van respectievelijk de personen met een anatomisch gezien mannelijk en vrouwelijk geslacht zich even sterk identificeert met het andere geslacht als met het geslacht dat toegewezen is bij de geboorte (Van Caenegem et al., 2015). Ook al gaat het om een relatief kleine groep, toch lijkt de maatschappij steeds meer te evolueren naar de idee dat de binaire kijk op gender niet langer de lading dekt. Zo heeft de Nederlandse treinmaatschappij NS beslist om hun treinreizigers niet meer aan te spreken met '*beste dames en heren*', maar met '*beste reizigers*' (Middelkoop, 2017) en kunnen er voor het eerst ook gender non-binaire personen strijden voor een plekje als nieuw K3-lid (Vyncke, 2021).

Deze vergrote zichtbaarheid brengt zowel nieuwe voordelen als uitdagingen met zich mee. Hoe zichtbaarder de gemeenschap, hoe minder discriminatie zij te verduren zal krijgen (Budge, 2020; Schimmel-Bristow et al., 2018). Ondanks dat België op vlak van progressiviteit hoog gerangschikt wordt wat betreft de rechten en acceptatie van deze *outgroup* (Motmans et al., 2019), blijkt echter uit nationaal onderzoek dat bijna 80 procent van de trans personen in het verleden geconfronteerd werd met psychisch en/of fysiek geweld omwille van hun status als gender non-conform persoon (Motmans et al., 2017). Bijkomend ervaren non-binaire personen, in vergelijking met anderen in de transgendersamenleving, hogere niveaus van discriminatie, doordat ze zich niet conformeren aan de binaire geslachtsopdeling (Harrison & Herman, 2012). Uit deze studies blijkt dus dat deze genderidentiteit momenteel nog niet voldoende begrepen of geaccepteerd wordt in België (Matsuno & Budge, 2017; Motmans et al., 2015). De hoge cijfers uit recent onderzoek omtrent zowel discriminatie als depressie en zelfs zelfmoordpogingen wijzen eveneens op de ernst van de zaak (Budge et al., 2014; Lindley & Galupo, 2020). Zo blijkt dat non-binaire jongeren twee tot drie keer meer risico lopen op depressie, angst en suïcidale gedachten of pogingen in vergelijking met personen die zich identificeren als man of vrouw (Reisner et al., 2015).

Bovenstaande zaken hebben dus een invloed op de psychologische en fysieke gezondheid van gender non-binaire personen. Om die reden is het van belang om meer bewustzijn te creëren omtrent deze genderidentiteit, wat een positieve invloed zou kunnen hebben op de maatschappelijke aanvaarding (Hendricks & Testa, 2012;

James et al., 2016). Hierbij kunnen de media een sleutelrol spelen, aangezien media-aandacht voor en mediarepresentatie van deze groep vooroordelen bij het publiek kunnen verminderen (Ayoub & Garretson, 2017; Lissitsa & Kushnirovich, 2019). Deze studie gaat via een online cross-sectionele survey bij 501 Vlaamse volwassenen na of er een samenhang is tussen de frequentie van blootstelling aan online media content waarin personen met een non-binaire genderidentiteit voorkomen en hun attitudes ten aanzien van deze groep. Hierbij wordt de modererende rol nagegaan van het ervaren *gender-role conflict* en de hypergender identiteit.

Hoewel non-binariteit steeds zichtbaarder wordt in zowel de echte als de online wereld, is er in de academische wereld momenteel slechts weinig terug te vinden over deze genderidentiteit. Deze thesis zal daardoor op meerdere vlakken een bijdrage leveren aan de huidige literatuur. Ten eerste is er weinig aandacht voor de attitudes tegenover diegenen van wie het geslacht niet op een vaste of binaire manier kan worden toegeschreven (Darwin, 2020). Onderzoek in de sociale wetenschappen heeft meermaals de attitudes gemeten tegenover trans personen – begrepen als diegenen wiens genderidentiteit niet overeenstemt met hun bij de geboorte toegewezen geslacht en gewoonlijk beperkt is tot het binaire geslacht (bv. Winkler, 2019; Harrison & Michelson, 2017). De binaire en non-binaire transgendergroepen moeten echter duidelijk onderscheiden worden, wat tot op heden zelden gebeurd is.

Daarnaast is onderzoek naar de rol van media met betrekking tot attitudeverandering momenteel beperkt, maar de parasociale contacthypothese, voorgesteld door Schiappa et al. (2005), biedt mogelijk een verklaring. Dit houdt in dat een individu positievere attitudes kan krijgen ten opzichte van non-binariteit doordat deze persoon een gemedieerde relatie heeft opgebouwd met een gender non-binaire individu uit de media. Deze thesis draagt bij aan de algemene kennis van dergelijke parasociale relaties en past het toe op non-binariteit. Tot slot heeft het feit dat deze groep nog vaak onderbelicht blijft voor een deel te maken met de beperkte (en vaak stereotype) representatie ervan in de media (Daalmans, 2019). Op dat vlak kan dit onderzoek ook een bijdrage leveren door te peilen naar wat de rol van online mediablootstelling is, waar op dit moment eveneens weinig tot geen studies over te vinden zijn.

1 Literatuurstudie

1.1 Het construct 'gender'

De traditionele en historisch meer aanvaarde opvatting is dat er twee geslachten zijn die elkaar wederzijds uitsluiten, namelijk het vrouwelijk en mannelijk geslacht (Archer & Lloyd, 2002; Molin et al., 2020). Vandaag de dag zijn er echter steeds meer mensen die deze traditionele opvattingen over de aard van mannen en vrouwen weerleggen (Molin et al., 2020). Er bestaat niet langer een onbetwiste consensus over wat de natuurlijke en juiste opvatting is met betrekking tot de twee geslachten. Dit is waar het construct 'gender' in beeld komt.

1.1.1 Geslacht versus gender

Geslacht, ook wel sekse genoemd, verwijst naar de biologische status van een persoon als mannelijk, vrouwelijk of intersekse (Darmstadt et al., 2019; Krieger, 2003). De indicatoren van biologische sekse zijn geslachtschromosomen, hormonen, inwendige voortplantingsorganen en uitwendige geslachtsorganen. Geslacht is functioneel en cognitief nuttig, waardoor bijvoorbeeld kinderen deze binaire geslachtscategorisatie (bewust of onbewust) kunnen gebruiken om gedrag en informatie te ordenen en te leren begrijpen (Hupp et al., 2010). Gender daarentegen verwijst naar gedragingen, waaronder uiterlijk, gedachten, persoonlijkheid en interesses, die sociaal zijn geconstrueerd door een cultuur en die samenhangen met het zijn van (of gezien worden als) man of vrouw (Butler, 1988).

1.1.2 Twee dominante opvattingen

1.1.2.1 Monolithische visie op geslacht en gender

Er zijn twee dominante opvattingen bij de conceptualisering van iemands gender (Molin et al., 2020). De traditionele visie is dat er enerzijds het vrouwelijk geslacht bestaat en anderzijds het mannelijke, en deze sluiten elkaar wederzijds uit. Geslacht en gender worden hierbij vaak door elkaar gehaald of vallen samen (Gilbert & Scher, 2009). Deze binaire visie stelt dat het geslacht dat bij de geboorte wordt toegewezen aan elk individu overeenkomt met de seksuele anatomie en dat deze geslachtstoewijzing constant blijft met de genderidentiteit gedurende het leven van deze persoon (Richards et al., 2016). Deze overtuiging verwijst naar personen met een cisgender identiteit. Zij ervaren een overeenkomst tussen het bij de geboorte toegewezen geslacht en hun zelfidentificatie op vlak van gender (Joel et al., 2014). In deze traditionele opvatting worden mannelijkheid bij vrouwen, vrouwelijkheid bij mannen, of niet-conventionele genderidentiteiten sterk ontmoedigd (Heise et al., 2019).

1.1.2.2 Open visie op geslacht en gender

Tegenwoordig wordt deze binaire denkwijze over genderidentiteit en -beleving steeds meer in vraag gesteld (Molin et al., 2020). In tegenstelling tot deze monolithische visie, bestaat er een tweede, meer open en flexibele opvatting waarbinnen het onderscheid tussen gender en geslacht duidelijker is en de twee los van elkaar kunnen staan. Gender wordt hier gedefinieerd door iemands zelfidentificatie met meerdere mogelijke genderidentiteiten (Bouman et al, 2017; Matsuno & Budge, 2017). Het is veel breder dan alleen sekse en door deze herdefiniëring wordt het mogelijk om gender los te koppelen van het heersende binaire sociale construct (Buikema & Plate, 2015). Aanhangers van de idee dat gender en geslacht twee afzonderlijke aspecten van een persoon zijn, stellen dat de verschillen in gedrag tussen de geslachten volledig worden bepaald door opvoeding en culturele opvattingen over hoe een lid van een bepaald geslacht geacht wordt zich te gedragen. Dit wil zeggen dat gender wordt geconceptualiseerd op (of buiten) een continuüm dat zich uitstrekt tussen vrouwelijkheid en mannelijkheid en dat men zich kan identificeren met een gender dat niet noodzakelijkerwijs overeenkomt met het bij de geboorte toegewezen geslacht (Lloyd & Galupo, 2019). Dit betekent dus dat iemand zich anders kan gedragen dan hetgeen in de maatschappij als norm wordt voorgeschreven.

1.1.3 Gender Scheme Theory

Al vanaf jonge leeftijd wordt aangeleerd om informatie te identificeren en organiseren in termen van een genderschema, door gebruik te maken van de traditionele binaire man(nelijk)/vrouw(elijk) dimensie (Bem, 1981). Studies tonen aan dat het gedrag van ouders ten opzichte van een baby verandert zodra hun geslacht bekend of toegewezen is (Mesman & Groeneveld, 2018). De kinderen leren hierdoor (evenals door andere factoren in hun sociale omgeving) zeer snel wat het betekent om een jongen of een meisje te zijn in deze westerse samenleving en hoe ze conform hun geslacht moeten handelen om gewaardeerd te worden (Pearse & Connell, 2016). Dit proces van maatschappelijke vormgeving van het gender wordt sekse-typing genoemd (Bem, 1981) en is vaak in lijn met de monolithische visie. Hierbij ontwikkelen ze bepaalde schema's die informatie over de wereld en zichzelf vertegenwoordigen. Een schema is een cognitieve structuur, een netwerk van associaties, dat de perceptie van een individu organiseert en stuurt (Pankin, 2013). Het is gebaseerd op ervaringen uit het verleden en wordt gebruikt als leidraad voor het huidige begrip of handelen. Deze schematische verwerking is zeer selectief en stelt het individu in staat om structuur en betekenis te geven aan de enorme hoeveelheid binnenkomende stimuli en informatie (Bem, 1981). Het is deze op geslacht gebaseerde schematische verwerking die de kern vormt van de huidige genderstereotypering en -socialisatie (Math & Seshadri, 2013).

Wat de *Gender Scheme Theory* dus voorstelt, is dat sekse-typering gedeeltelijk voortkomt uit op geslacht gebaseerde schematische verwerking, op basis van de eerder gevormde geslachtsgebonden associaties (Bem, 1981). Culturele nadruk op geslacht, geslachtsverschillen en genderrollen beïnvloedt op zijn beurt hoe kinderen nieuwe informatie structureren, evalueren en interpreteren in vrouwelijke of mannelijke categorieën. De voorkeuren, attitudes en gedragingen van individuen worden dus afgestemd op basis van deze eerder opgeslagen informatie. Het genderschema vormt hierdoor een normatieve gids wanneer het in hun zelfconcept wordt opgenomen (Kohlberg, 1966). Dit wil zeggen dat ze, door het genderschema van hun cultuur te leren, ook de kenmerken van die cultuur koppelen aan hun eigen gender en dus aan zichzelf. Dit kan het individu ertoe aanzetten om het gedrag te reguleren zodat het overeenstemt met de cultureel aanvaarde definities van mannelijkheid en vrouwelijkheid betreffende gendernormen en -rollen.

1.2 Maatschappelijke invulling van gender

1.2.1 Gendernormen

De invulling van een bepaald gender is echter niet in elke samenleving hetzelfde en kan sterk verschillen tussen verschillende culturen en groepen. De door de samenleving (on)uitgesproken regels over aanvaardbare manieren om een meisje of een jongen, een vrouw of een man te zijn, worden gendernormen genoemd (Lundgren et al., 2018). Dit kan gaan over hoe ze zich moeten gedragen, eruit moeten zien en zelfs hoe ze moeten denken of zich moeten voelen. Deze voorgeschreven gendernormen en andere aspecten van het binaire gendersysteem beginnen zo de levensvooruitzichten van een kind vorm te geven (cfr. *Gender Scheme Theory*) (Heise et al., 2019). Een persoon kan het gender op verschillende manieren uiten naar de buitenwereld toe (Gordon & Meyer, 2008; Horn, 2007). De wijze waarop dat gedaan wordt, bijvoorbeeld door kleding, haarstijl, lichaamshouding of taalgebruik, wordt genderexpressie genoemd. Wanneer een deel van de genderexpressie van een persoon niet voldoet aan de cultureel bepaalde gendernormen en -rollen, en geslacht en gender dus niet overeenkomen (i.e. open visie op geslacht en gender), kan dit gecategoriseerd worden als gender non-conform.

1.2.2 Genderrollen

Genderrollen zijn gebaseerd op de verschillende verwachtingen die individuen, groepen en samenlevingen hebben van personen op grond van hun sekse en op grond van de waarden en overtuigingen hierover (Blackstone, 2003). Volgens Bems (1981) *Gender Scheme Theory* zijn genderrol-overtuigingen manifestaties van iemands genderschema. Mensen die in hoge mate 'genderschematisch' zijn, hebben een sterke genderrol-identificatie, waardoor ze zich sterk aan de genderrollen houden, in

overeenstemming met de gendernormen en hun wereldbeeld in termen hiervan organiseren. De attitudes over genderrollen en verwachtingen van conformiteit zijn het product van de interactie tussen individuen en hun omgeving. Ze worden dus tot op zekere hoogte gevormd, versterkt of juist uitgedaagd door het gemodelleerde gedrag van ouders, leraren, leeftijdsgenoten en media-inhouders (Basu et al., 2017; Halpern & Perry-Jenkins, 2016). Dergelijke rollen geven individuen aanwijzingen over welk gedrag passend wordt geacht voor welk geslacht. De 'juiste' genderrollen worden bepaald volgens de opvattingen van een samenleving over de verschillen tussen de twee geslachten (Eisend, 2019). Zo wordt van vrouwen en meisjes verwacht dat ze lief, zachtaardig en zorgzaam zijn en is dominantie, atletisch zijn en hard werken onderdeel van de mannelijke genderrol. Onderzoek naar seksegebonden overtuigingen suggereert dat de reacties van mensen op anderen gebaseerd zijn op de aanname dat iets mannelijk óf vrouwelijk is (Lamar & Kite, 1998). Mensen verwachten dat anderen passen in een relatief stabiele set van gedragingen, karaktereigenschappen en lichamelijke kenmerken. Ze geloven dus over het algemeen dat iemand die mannelijk of vrouwelijk is in een bepaald gedragsaspect, ook mannelijk of vrouwelijk zal zijn in andere gedragsaspecten. Vanuit dit gezichtspunt zouden mensen met een sterk genderschema hoog moeten scoren op de mate van traditionele genderrol overtuigingen (Fisher et al., 2017). Bijgevolg zouden ze een negatieve houding moeten hebben ten opzichte van non-binariteit, aangezien non-binaire individuen het genderrol-overtuigingssysteem, overschrijden.

1.2.2.1 Gender-role conflict

In deze hedendaagse westerse samenleving is er echter sprake van veranderende verwachtingen en niet-traditionele boodschappen betreffende het gewenst mannelijk of vrouwelijk gedrag, wat kan zorgen voor een conflict binnen een individu: het zogenaamde *gender-role conflict* (Levant, 2011). Dit kan gedefinieerd worden als een psychologische toestand waarin de gesocialiseerde genderrollen negatieve gevolgen hebben voor de persoon zelf of voor anderen (O'Neill, 1990). Dergelijke rolconflicten kunnen optreden wanneer een individu een discrepantie waarneemt tussen het eigen gedrag en het waargenomen sociaal verwachte genderrolgedrag (Garnets & Pleck, 1979). Zo is bijvoorbeeld het socialisatieproces van mannen erop gericht hen de sociaal gedefinieerde mannelijke idealen bij te brengen om te voorkomen dat zij vrouwelijk zijn of lijken (Chan, 2017). Mannen die niet aan deze traditionele definitie van mannelijkheid voldoen, bijvoorbeeld vanwege hun seksuele geaardheid, worden vaak gemarginaliseerd. Door deze traditionele kijk op mannelijkheid ervaart een man elk deel van zichzelf dat hij als vrouwelijk beschouwt als zeer conflictueus en negatief, omdat hij gelooft dat het zijn mannelijkheid bedreigt. Als gevolg van deze angst voor vrouwelijkheid, zouden mannen zich te veel conformeren aan traditionele mannelijke rollen als copingstrategie om vrouwelijkheid te vermijden en onderdrukken (Pleck,

1995). Als gevolg daarvan kunnen genderrolconflicten ontstaan (O'Neil, 1981). Dit kan resulteren in persoonlijke problemen, een negatieve invloed op het welzijn en een beperking van het potentieel van het individu. Ook vrouwen kunnen een gevoel van conflict ervaren tussen enerzijds hun persoonlijke genderwaarden en anderzijds de maatschappelijke verwachtingen van vrouwelijkheid (Czisma et al., 1988). Zo kan er bijvoorbeeld sprake zijn van waargenomen onverenigbaarheid van het zijn van een vrouwelijke rugbyspeler en het bezitten van vrouwelijke kenmerken, aangezien rugby (en sport in het algemeen) vaak geassocieerd wordt met mannelijkheid (Fallon & Jorne, 2007). In combinatie met het sociale stigma van het zijn van een vrouwelijke atleet kan dit resulteren in een *gender-role conflict*.

Uit onderzoek blijkt dat dergelijke rolconflicten gerelateerd zijn aan een aantal gedragsproblemen, zoals seksisme en homofobie (O'Neil, 2008). Dit suggereert dat het internaliseren van bepaalde traditionele genderstereotypen, tot het punt dat ze *gender-role conflicts* veroorzaken, nauw samenhangt met negatieve attitudes ten opzichte van seksuele minderheden.

1.2.2.2 Hypergender identiteit

Verschillende studies vonden een associatie tussen *gender-role conflicts* en hypergender identiteit (bv. Luhaorg & Zivian, 1995; McCreary et al., 2005). Bem (1974) heeft de *Bem Sex-Role Inventory* ontwikkeld, een instrument dat wordt gebruikt om genderrolpercepties te meten. De schaal behandelt mannelijkheid en vrouwelijkheid als twee onafhankelijke dimensies, waardoor het mogelijk wordt een persoon te karakteriseren als hypergender of *androgyn* (i.e. iemand die zich identificeert met zowel mannelijke als vrouwelijke persoonlijkheidskenmerken) (Bem, 1974). De hypergender identiteit kan worden opgesplitst in enerzijds hypermannelijkheid en anderzijds hypervrouwelijkheid. Hypermannelijkheid is een extreme vorm van de gender gebaseerde ideologie van overtuigingen over wat het is om een man te zijn (Zaitchik & Mosher, 1993). Deze ideologie is gekenmerkt door het vasthouden aan extreem seksistische hegemonische opvattingen over mannen en mannelijkheid (Mosher & Sirkin, 1984). Dit bestaat uit vier onderling verbonden clusters van overtuigingen: stoerheid als emotionele zelfbeheersing, geweld zien als iets mannelijks, gevaar ervaren als opwindend en een harde houding hebben ten opzichte van vrouwen en seks. Hypervrouwelijkheid wijst volgens Connell (1995) op de dominante manieren waarop meisjes en vrouwen denken zich te moeten presenteren om begrepen te worden als een 'echte vrouw'. Dit gaat vaak over een bijzonder overdreven en ideale voorstelling van vrouwelijkheid (Paechter, 2006). Het verwijst zowel naar uiterlijk, zoals altijd mooi opgemaakt zijn, als naar gedrag, zoals aardig en meegaand zijn.

Deze twee individuele variabelen kunnen verband houden met attitudes ten aanzien van een groep die zich niet conform de traditionele gendernormen gedragen. Volgens verschillende onderzoeken kan de hypergender identiteit een belangrijke rol spelen in de reacties van heteroseksuelen op homoseksualiteit (Barron et al., 2008; Parrot & Zeichner, 2008) en is het sterk gecorreleerd aan transfobie (Bernat et al., 2001; Nagoshi, 2008). Personen die sterk gehecht zijn aan traditionele genderrollen (i.e. personen met een hypergender identiteit) kunnen zich namelijk bedreigd voelen door personen die zij beschouwen als overtreders van die rollen en de persoonlijke en sociale waarden die daarmee samenhangen (Biernat et al., 1996). Of dit eveneens een rol speelt in het hebben van een negatieve houding ten opzichte van non-binariteit, is tot op heden niet onderzocht.

1.3 Non-binariteit

Er bestaat een aanzienlijk aantal mensen die zich buiten het binaire geslacht identificeert, wat non-binariteit wordt genoemd (Van Caenegem et al., 2015). De non-binaire genderidentiteit is reeds in de loop der tijd en in verschillende wereldculturen aanwezig geweest (Herdt, 1996) en bekleedt momenteel een steeds prominenter positie in deze maatschappij (Yeadon-Lee, 2016). In tegenstelling tot genderidentiteiten die zich binnen de binaire categorieën bevinden, is non-binariteit een dubbelzinnige identiteit waar géén schema aan gekoppeld is. Deze individuen gebruiken andere, niet-gender gerelateerde dimensies om informatie te organiseren. Zij gaan eerder de traditionele binaire grenzen overschrijden, door zich niet te conformeren met de heersende gendernormen en -rollen (Harrison & Herman, 2012).

1.3.1 Definitie non-binariteit

Non-binariteit is een overkoepelende term die verwijst naar een reeks identiteiten en uitingen van geslacht die niet binnen de binaire geslachtsopvatting vallen (Yeadon-Lee, 2016). Hierbij identificeren individuen zich doorgaans als een mengeling van beide geslachten of als geen van beiden. Ook slaat het op het hebben van een genderidentiteit die niet overeenkomt met het geslacht dat bij de geboorte is toegewezen (Matsuno & Budge, 2017; Richards et al., 2016). Non-binaire genderidentiteiten kunnen dus variëren in ervaring en kenmerken. De meest bekende termen of labels die worden gebruikt om deze verschillende identiteiten te beschrijven die onder non-binariteit vallen, zijn genderqueer (i.e. niet exclusief mannelijk of vrouwelijk), pangender (i.e. twee of meer genders) en neutrois (i.e. neutraal of genderloos) (Molin et al., 2020).

Non-binaire personen kunnen hun identiteit uitdrukken door middel van verschillende soorten kleding en/of stijlen van zelfpresentatie en door vrouwelijke en mannelijke

kenmerken te combineren of juist te verwerpen (Yeadon-Lee, 2016). Ook zullen ze vaak sekseneutrale voornaamwoorden gebruiken, bijvoorbeeld door *die/hen/hun* of *they/them* als een enkelvoudig voornaamwoord te gebruiken, en wensen ze op deze manier aangesproken te worden (Richards et al., 2016; Sun et al., 2021). Een andere mogelijkheid is het gebruik van de expliciet ontwikkelde termen zoals de Engelse voornaamwoorden *xe*, *xyr*, *xem* en *xyrself* (Matsuno & Budge, 2017).

Verder blijkt uit recent onderzoek dat ongeveer de helft van de transgender personen zich primair identificeert als non-binair (James et al., 2016). Het merendeel van het onderzoek naar de transpopulatie heeft echter de neiging om trans personen te beschouwen als behorend tot een homogene populatie of hen te stratificeren op basis van het genderspectrum waarmee ze zich identificeren (trans vrouwen vs. trans mannen; man-naar-vrouw vs. vrouw-naar-man). Hierdoor vallen ze binnen het gender binaire systeem. Desalniettemin benadrukt Matsuno (2019) dat er een verschil is tussen binaire en non-binaire trans personen. Terwijl de identiteitsontwikkeling van binaire trans personen doorgaans een lineair pad volgt dat meestal resulteert in een transitie naar een mannelijke of vrouwelijke identiteit, is de non-binaire identiteitsontwikkeling flexibeler en minder lineair, omdat het meestal niet leidt tot een bepaalde en specifieke genderidentiteit (Fiani, 2018). Daarnaast is er ook een deel van de individuen met een non-binaire genderidentiteit die zich niet identificeren als trans persoon. In onderzoek worden gender non-binaire personen toch vaak onder de noemer 'trans personen' geplaatst. Hoewel non-binariteit een onderafdeling kan zijn hiervan, bestaat het er ook los van (Davidson, 2007). Deze groep vormt dus een specifieke populatie, met andere behoeften, ervaringen en uitdagingen (Monro, 2019).

1.3.2 Uitdagingen voor gender non-binaire personen

In een maatschappij die opgebouwd is rond het binaire systeem, krijgen personen met een non-binaire genderidentiteit te maken met verschillende uitdagingen (Budge, 2020). Zo zijn de meeste maatschappelijke infrastructuren, waaronder talen, openbare toiletten en kledingwinkels, ontworpen voor diegenen die zich identificeren binnen de gender binaire categorie. Door bijvoorbeeld het gebruik van sekseneutrale voornaamwoorden kunnen gender non-binaire personen te maken krijgen met extra ongemak doordat anderen vaak het verkeerde voornaamwoord gebruiken om hen aan te spreken of te omschrijven, of moeten ze vaak als non-binair 'uit de kast komen' (Testa et al., 2015). Ze navigeren in een wereld die weinig ruimte biedt voor hun identiteit, wat dagelijkse handelingen zoals het gebruik van een openbaar toilet of het invullen van papierwerk met enkel de opties M en V een uitdaging maakt.

Doordat zij afwijken van dit binaire systeem kunnen ze ongemakken, mogelijke identiteitsproblemen en afkeuring van anderen ervaren. Als gevolg hiervan scoren

non-binaire individuen lager op levenskwaliteit vergeleken met binaire (trans) personen (Scandurra et al., 2019). Zo blijkt dat non-binaire individuen een groter risico lopen op negatieve gevolgen voor de geestelijke gezondheid dan binaire individuen, wat zelfs kan resulteren in zelfmoord (Goldberg et al., 2019; Taylor et al., 2018). Deze uitdagingen en psychische gezondheidsrisico's kunnen het gevolg zijn van het tekort aan bewustzijn en kennis over non-binariteit binnen de maatschappij, wat dus negatieve gevolgen kan hebben voor de attitudes en acceptatie van deze minderheidsgroep (Hendricks & Testa, 2012).

1.3.3 Attitudes ten aanzien van non-binariteit

Hoewel er sprake is van enige toename in sociale acceptatie (Craig et al., 2015; Motmans et al., 2019), blijkt uit verschillende Europese studies dat de non-binaire genderidentiteit door velen nog niet geaccepteerd wordt. Zo blijkt uit een Zweeds onderzoek dat bijna 40% van de respondenten, elk met een cisgender identiteit, negatieve gevoelens ervaren bij de idee dat non-binaire voornaamwoorden effectief ingevoerd zouden worden (Vergoossen et al., 2016). Eén op tien geeft zelfs aan dat ze vinden dat hun vrijheid hiermee wordt aangetast, aangezien het voelt als een autoritaire oplegging. Verder toont de studie van Kuyper (2012) aan dat een vijfde van de Nederlandse bevolking negatieve attitudes heeft ten aanzien van trans personen. Zo vinden ze dat er iets mis is met genderdysfore gevoelens (i.e. niet tevreden zijn met het eigen biologisch geslacht) en willen ze niet omgaan met deze personen. Bijkomend wordt aangetoond dat tien procent van de bevolking problemen ervaart met trans personen binnen de sociale omgeving. Ze geven aan dat ze de vriendschap zouden verbreken wanneer ze erachter komen dat iemand trans man of vrouw is. Uit recent onderzoek blijkt wel dat de attitudes ten aanzien van trans personen over het algemeen positief zijn in Nederland (Kuyper, 2018). Toch is bijna de helft het ermee eens dat het belangrijk is voor hen om het geslacht van iemand te kennen die ze voor het eerst ontmoeten, wat bij gender non-binaire personen vaak niet het geval is.

Wanneer er onderzoek gedaan wordt naar de attitudes ten aanzien van deze minderheidsgroepen betreffende de genderidentiteit, blijkt er wel een verschil te zijn tussen verschillende sociale groepen. Zo is er ten eerste een verschil op vlak van geslacht: mannen staan over het algemeen vaak negatiever tegenover homoseksuele mannen en lesbiennes dan vrouwen (Collier et al., 2012; Horn, 2007). Ook blijkt uit recent onderzoek dat attitudes tegenover trans personen negatiever zijn bij mannen dan bij vrouwen (Riggs & Sion, 2017). Seksuele oriëntatie kan ten tweede de attitudes ten aanzien van seksuele minderheden beïnvloeden. Recente studies hebben namelijk aangetoond dat homo- en biseksuele personen een lagere transfobie vertonen dan heteroseksuelen bij zelfrapportage (Warriner et al., 2013) en bij indirecte metingen (Wang-Jones et al., 2017).

In de Belgische context is er slechts een gering aantal wetenschappelijke studies te vinden over de attitudes ten opzichte van trans personen (bv. Dierckx et al., 2017; Van Borm et al., 2020). Sterker nog, aangaande non-binariteit is er momenteel geen enkele studie gepubliceerd die de attitudes van Vlamingen ten aanzien van deze genderidentiteit bestudeert.

1.4 Online mediaconsumptie en attitudeverandering

Er zijn aanwijzingen dat traditionele mediaconsumptie een positieve invloed heeft op de attitudes ten opzichte van de LGBTQIA+ gemeenschap (Bond & Compton, 2015; Schiappa et al., 2006). Verschillende recente onderzoeken stellen zelfs dat media-aandacht voor en mediarepresentatie van deze groep vooroordelen bij het publiek kunnen verminderen (Ayoub & Garretson, 2017; Lissitsa & Kushnirovich, 2019). De media zijn namelijk de voornaamste bronnen waar mensen algemene kennis opdoen en vergroten over kwesties rondom gender non-conforme personen (Burgess, 2009; Craig et al., 2015). Ze spelen een bepalende rol in de genderconstructie (Daalmans, 2019). Wanneer media de representaties van een bepaald gender als 'normaal' gaan bestempelen, gaan de mensen dat idee als waarheid aanzien. Dit geldt dus ook voor non-binaire genderidentiteiten en hun verhalen (Smith et al., 2014). Deze zichtbaarheid, vooral online, heeft meer ruimte gecreëerd voor verbeelding buiten het traditionele gendersysteem. Hierdoor is er plaats voor verschillende identiteiten die zich bewegen tussen de uitersten van het gendercontinuüm of zich er juist buiten bevinden (Dillon et al., 2015; Linstead & Pullen, 2006). Green en Maurer (2017) spreken daarom zelfs van een 'genderrevolutie'. Hoewel het internet het meest belangrijke kanaal lijkt te zijn waarlangs correcte informatie wordt doorgegeven, geconsumeerd en gecreëerd (Beer & Burrows, 2013; Smith et al., 2014), is onderzoek voornamelijk verricht naar de rol van traditionele media bij toenemende tolerantie voor de LGBTQIA+ gemeenschap (bv. Garretson, 2015; Madžarević & Soto-Sanfiel, 2018; Schiappa et al., 2006). Slechts een handvol onderzoek is gericht op de rol van blootstelling aan representaties van gender non-conforme personen in online media voor wat betreft attitudeverandering (Billings et al., 2015).

1.4.1 Parasociale contacthypothese

Eén van de meest prominente theorieën over het verminderen van vooroordelen en bevorderen van positieve attitudes is Allports' (1954) contacttheorie. Deze houdt in dat meer contact tussen leden van de *in-* en *outgroup* de positieve attitudes kan laten toenemen (Allport et al., 1954; Pettigrew & Tropp, 2000). De klassieke contacthypothese heeft verder onderzoek gestimuleerd, met betrekking tot diverse settingen en sociale groepen (Lemmer & Wagner, 2015; McIntyre et al., 2016). Hoewel de theorie is ontwikkeld en voornamelijk is getest met *face to face* intergroepscontact,

kan blootstelling aan *outgroups* in de media op vergelijkbare wijze werken (Park, 2012). Hieruit volgt de parasociale contacthypothese (Schiappa et al., 2005). Parasociaal contact gaat over de manier waarop mediagebruikers reageren op en contact hebben met bepaalde mediapersonages. Dit op een manier die sterk overeenkomt met interacties tussen 'echte' mensen in het dagelijkse leven. De parasociale contacthypothese stelt dat dit soort contact kan leiden tot vermindering van vooroordelen. Dat kan vervolgens leiden tot minder onzekerheid over en een diepere connectie met leden van de *outgroup*, gekenmerkt door de ontwikkeling van emotionele banden, affiniteit en aantrekkingskracht (Horton & Wohl, 1956; Perse & Rubin, 1989; Schiappa et al., 2005). Dit gemedieerd contact blijkt vooral effectief te zijn wanneer individuen minimaal of geen direct contact hebben met leden van de *outgroup* (Fujioka, 1999).

Er is echter een inconsistentie op te merken in de literatuur, namelijk een boemerangeffect (Gillig & Murphy, 2016). Het blootstellen van cisgender jongeren aan LGBTQIA+ narratieven leidde namelijk tot meer negatieve attitudes ten opzichte van de deze personen. Een verklaring hiervoor is dat bestaande attitudes versterkt kunnen worden wanneer mensen zich bewust verzetten tegen overreding (Tormala & Petty, 2002). Wanneer mensen dus een negatieve houding hebben ten opzichte van personen die afwijken van de gendernormen en ze zien hen in de media, kunnen initieel negatieve attitudes versterkt worden. Toch mag het potentieel van media om attitudes te veranderen niet worden onderschat (Segrin & Nabi, 2002).

1.4.2 Mediarepresentatie van non-binariteit

Wat de media-afbeelding van non-binariteit betreft, wordt deze identiteit in zowel mainstream als populaire media meestal voorgesteld als een nieuwe identiteit die ontstaat door nieuwe vormen van genderervaring in jongere generaties, vooral tieners en/of twintigers (Yeadon-Lee, 2016). Hoewel deze identiteit erkend wordt als divers, is het dominante beeld van een non-binaire persoon dat ze jong en wit zijn, geboren zijn als vrouw, slank gebouwd zijn, en androgyn en stijlvol zijn in hun fysieke presentatie. Aan dit stereotiepe beeld voldoen gender non-binaire personen echter niet altijd (Herdt, 2012). De representatie van de verschillende genders kan sterk verschillen van de realiteit en vaak gaat het over een eerder stereotypische afbeelding ervan (Daalmans, 2019). Aangezien non-binariteit een steeds meer gangbare gender-identiteit wordt in de westerse samenleving (Yeadon-Lee, 2016), is het echter belangrijk dat de media inhouden produceren die een juist beeld geven van het leven als persoon met een non-binaire genderidentiteit (Gonta et al., 2017). Hieruit kunnen dan idealiter positieve parasociale relaties ontstaan. Dit zou een opstapje kunnen zijn om de attitudes van het grote publiek in positieve zin te beïnvloeden.

1.4.3 Bijdrage van online media

Met de massale opties van mobiele apparaten die constante connectiviteit mogelijk maken, lijkt het potentieel voor blootstelling aan online content onbeperkt (Dillon et al., 2015). Hieruit volgt dat de ontwikkeling van parasociale interacties niet beperkt moet blijven tot traditionele media, maar dat ook online omgevingen de ontwikkeling van dergelijke interacties tussen publiek en mediafiguren kunnen vergemakkelijken (Labrecque, 2014; State & Adamic, 2015). Via sociale media wordt de parasociale relatie gevormd en versterkt waardoor er de perceptie heerst van wederkerigheid en tweerichtingscommunicatie (Farmer, 2012). De relatie tussen maker en publiek wordt eveneens verdiept op een manier die niet mogelijk is via traditionele media. Nieuwe vormen van culturele expressie kunnen mogelijk worden gemaakt, nieuwe media-inhoud kan worden geconsumeerd en nieuwe alternatieve stemmen kunnen worden gehoord, waardoor negatieve traditionele mediadynamieken, zoals discriminatie van *outgroups*, kunnen worden getransformeerd (Loader & Mercea, 2011). Een voorbeeld hiervan is de release van regenboog profielfilters, aangezien de regenboog het symbool is van de LGBTQIA+ gemeenschap. Om hun rechten te steunen of 'Pride Month' te vieren, kunnen Facebook gebruikers een regenboogsymbool of -vlag kiezen om aan hun profielfoto's toe te voegen (Matsick et al., 2020). Naarmate hun acceptatie in de online media in de loop der tijd is toegenomen, is de houding van kijkers ten opzichte van deze groep inderdaad ook toegenomen (Asal et al., 2013).

1.5 Deze studie

Op basis van de leemtes in de literatuur kunnen volgende onderzoeksvragen gedefinieerd worden die deze masterproef wil beantwoorden:

OV1: *Is er een samenhang tussen de online mediablootstelling aan gender non-binariteit en de attitudes van Vlaamse volwassenen ten aanzien van personen met een non-binaire genderidentiteit?*

OV2: *In welke mate wordt deze relatie tussen online mediablootstelling en attitudes bepaald door hoe gender conform iemand denkt of is?*

Uit deze onderzoeksvragen vloeien een aantal hypotheses voort. Zo stelt voorgaand onderzoek dat nieuwe genderidentiteiten die het binaire gendersysteem uitdagen initieel vijandige en negatieve reacties kunnen oproepen (Gustafsson Sendén & Lindqvist, 2015). Echter, uit andere studies is gebleken dat er een beweging is in de richting van een meer accepterende en accommoderende benadering van non-binariteit (Craig et al., 2015; Richards & Barker, 2013). Deze wordt vooral weerspiegeld in online media. Eerder onderzoek geeft aan dat mediablootstelling van betekenis is

voor het bepalen van attitudes ten aanzien van de inhoud (Gonta et al., 2017). Hoe vaker personen online met inhoud over non-binariteit in aanraking komen, hoe meer het genormaliseerd wordt. Dit kan betekenen dat mediablootstelling vooroordelen over een *outgroup* kan verminderen (Ayoub & Garretson, 2017; Lissitsa & Kushnirovich, 2019). Bijgevolg kunnen de attitudes in positieve richting veranderen, wat ook blijkt uit een studie van Schiappa et al. (2006). Hieruit wordt de eerste hypothese afgeleid:

H1: *Er is een positief verband tussen online mediablootstelling aan inhoud waar personen met een non-binaire genderidentiteit in voorkomen en attitudes ten aanzien van deze personen.*

Er zijn twee individuele variabelen, met betrekking tot genderrollen, die een modererende invloed kunnen hebben op deze basisrelatie (**H1**), namelijk *gender-role conflict* en hypergender identiteit (i.e. hypermannelijkheid en hypervrouwelijkheid). Ten eerste blijkt uit onderzoek dat genderrolconflicten gerelateerd zijn aan een aantal gedragsproblemen, zoals seksisme en homofobie (O'Neil, 2008). Ten tweede kan de hypergender identiteit volgens verschillende onderzoeken een belangrijke rol spelen in de reacties van heteroseksuelen op homoseksualiteit en is het sterk gecorreleerd aan transfobie (Bernat et al., 2001). Een opmerking hierbij is dat dit voornamelijk geldt voor hypermannelijkheid (Basow & Johnson, 2000; Bernat et al., 2001). Dit verschil tussen hypermannelijkheid en -vrouwelijkheid kan te wijten zijn aan het feit dat personen met een hypermannelijke identiteit meer belang hebben bij het handhaven van de traditionele gendernormen, aangezien deze bijdragen aan hun dominante positie in de samenleving (Lane-Steele, 2011; Sidanius & Pratto, 1999). Ook kan er worden verondersteld dat de bezorgdheid van personen over hun mannelijkheid wordt geactiveerd wanneer deze personen worden geconfronteerd met niet-traditionele geslachtsuitingen, of het nu gaat om genderidentiteit, geslachtsrollen of seksuele voorkeur. Dit lijkt op zijn beurt zowel transfobie als homofobie te voorspellen. Alles bij elkaar suggereren deze bevindingen dus dat het internaliseren van bepaalde traditionele genderstereotypen tot het punt dat ze genderrolconflicten veroorzaken, nauw samenhangt met negatieve attitudes ten opzichte van gender non-conforme personen (Bernat et al., 2001). Gebaseerd op bovenstaande informatie kunnen volgende hypothesen worden opgesteld:

H2a: *De relatie tussen online mediablootstelling en attitudes ten aanzien van personen met een non-binaire genderidentiteit wordt gemodereerd door de mate van gender-role conflict.*

H2b: *De relatie tussen online mediablootstelling en attitudes ten aanzien van personen met een non-binaire genderidentiteit wordt gemodereerd door hypermannelijkheid, maar niet door hypervrouwelijkheid.*

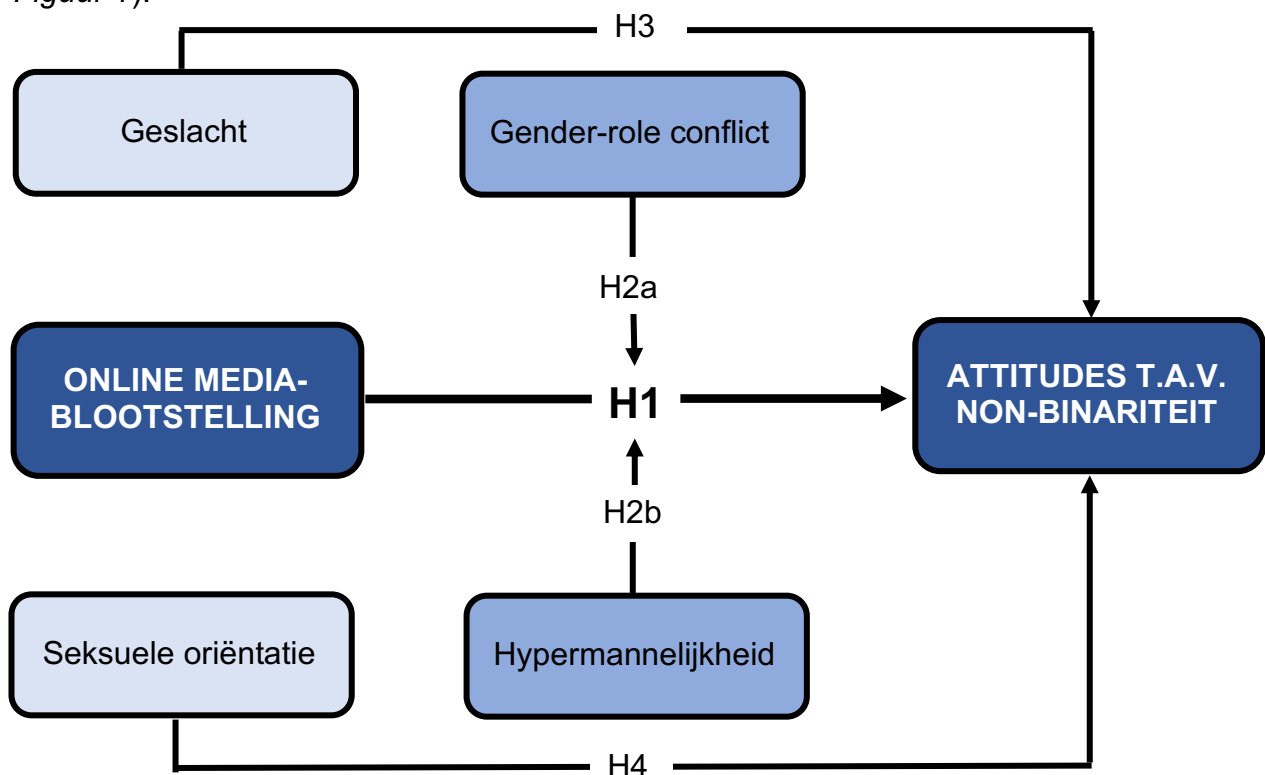
Hierbij aansluitend is ook geslacht in eerder onderzoek in verband gebracht met attitudes ten opzichte van homoseksualiteit (Collier et al., 2012; Horn, 2007) en trans personen (Riggs & Sion, 2017) waarbij vrouwelijke adolescenten positievere attitudes vertoonden dan mannen. Dit weerspiegelt een patroon dat is waargenomen in onderzoek naar seksuele vooroordelen, namelijk dat mannen zich over het algemeen negatiever uitlaten over seksuele minderheden dan vrouwen (bv. Herek, 2002; Kuyper, 2012). Aan de hand van deze literatuur kan volgende hypothese worden afgeleid:

H3: *Vrouwen hebben positievere attitudes ten aanzien van personen met een non-binaire genderidentiteit dan mannen.*

Naast geslacht blijkt uit recente studies dat seksuele oriëntatie eveneens een invloed kan uitoefenen op de attitudes ten aanzien van trans personen (Wang-Jones et al., 2017; Warriner et al., 2013). Heteroseksuelen staan negatiever tegenover trans personen dan niet-heteroseksuelen. Wanneer deze resultaten doorgetrokken worden naar de non-binaire genderidentiteit, kan onderstaande hypothese worden opgesteld:

H4: *Heteroseksuelen hebben negatievere attitudes ten aanzien van personen met een non-binaire genderidentiteit dan niet-heteroseksuelen.*

Op basis van deze hypothesen wordt onderstaand onderzoeksmodel bekomen (zie Figuur 1).

Figuur 1: Onderzoeksmodel

2 Methode

2.1 Pretest

Om de vragenlijst te valideren, werd met Qualtrics een pretest afgenomen bij 23 personen met een gemiddelde leeftijd van 31 jaar ($SD = 11.49$). Deze proefpersonen testten of alle vragen in de survey duidelijk waren en welke items er konden geselecteerd worden voor de *Gender-role Conflict Schaal*. Aan de hand van deze pilootstudie bleek dat er nog een aantal onduidelijkheden waren in de vraagstelling. Naar aanleiding van deze pretest werd de formulering van de vragen geoptimaliseerd en enkele items werden verwijderd.

2.2 Dataverzameling

De respondenten werden voor het onderzoek gerekruteerd van 22 maart 2021 tot 9 april 2021 via verschillende kanalen. Zo werd de survey gedeeld in Facebook- en WhatsAppgroepen en werden personen uitgenodigd om de vragenlijst in te vullen via *personal messaging*. Aan de hand hiervan werd uiteindelijk een *convenience sample* bekomen. Met het oog op voldoende diversiteit wat betreft geslacht en leeftijd werd ervoor gezorgd dat de verspreiding van de survey binnen diverse (Facebook)groepen gebeurde, zoals de Chirogroep, dansschoolpagina's en groepen voor leerkrachten lager onderwijs. Enkel volwassenen (18-61 jaar) die in Vlaanderen wonen, kwamen in aanmerking voor deelname. Er werd toestemming van de Sociaal-maatschappelijke Ethische Commissie (SMEC) van KU Leuven verkregen voor het uitvoeren van dit onderzoek.

Vooraleer de survey van start ging, kregen de participanten eerst een korte schriftelijke uitleg omtrent het onderwerp en de duur van de survey (ongeveer 15 minuten). Ook werd er vermeld dat de gegevens volledig anoniem werden verzameld en dat de respondenten de deelname aan het onderzoek op ieder moment konden stopzetten zonder nadelige gevolgen. Enkel wie na het lezen van deze informatie akkoord ging om deel te nemen aan het onderzoek, kon beginnen met het invullen van de surveyvragen.

In de vragenlijst werd in eerste instantie gepeild naar verschillende socio-demografische kenmerken, zoals leeftijd, geslacht en seksuele oriëntatie. Verder in de survey werd er gepeild naar hun persoonlijkheid, waarmee de hypergender identiteit werd nagegaan. Aansluitend stelde de survey vragen over hoe mannen en vrouwen zich voelen in bepaalde specifieke situaties, meer specifiek of ze zich in dergelijke situaties meer of minder mannelijk of vrouwelijk voelen. Met deze stellingen werd er gepeild naar het ervaren *gender-role conflict* voor enerzijds de mannelijke en

anderzijds de vrouwelijke respondenten. Er werd afgesloten met een aantal vragen in verband met online mediagebruik en sociale wenselijkheid. Na het invullen van de vragenlijst werden de respondenten bedankt en kregen ze de mogelijkheid om hun e-mailadres in te vullen, om zo kans te maken op een waardebon van bol.com van 25 euro. Dit e-mailadres werd apart van de surveyantwoorden opgeslagen, zodat de anonimiteit gegarandeerd kon blijven. Met deze *incentive* werd aan de ene kant getracht meer respondenten aan te trekken en fungeerde het aan de andere kant als stimulans om de survey volledig in te vullen. De antwoorden op bovenstaande vragen werden verzameld in surveyprogramma Qualtrics.

2.3 Steekproef

De meerderheid van de bestaande studies in lijn met dit ontwerp werden uitgevoerd bij universiteitsstudenten (bv. Kanamori & Cornelius-White, 2017; McEntarfer & Iovannone, 2020). Om een leemte op te vullen, werd in dit onderzoek daarom de bredere volwassen bevolking mee in rekening genomen. In totaal namen 528 respondenten deel aan de survey. Hiervan duidde één iemand aan zich zowel man als vrouw te voelen, drie personen zagen zich noch als man noch als vrouw en vier respondenten gaven aan zich soms man en soms vrouw te voelen. Aangezien de doelgroep bestaat uit personen met een cisgender identiteit, werden deze personen, die zelf tot de te onderzoeken *outgroup* behoren, verwijderd uit de dataset. Er wordt namelijk op basis van de literatuur van uitgegaan dat deze personen anders, vaak positiever, kijken naar personen die eveneens afwijken van de 'normale' genderidentiteit (Motmans & van Ditzhuijzen, 2020; Wang-Jones et al., 2018), omdat ze zelf behoren tot deze groep. Bovendien zijn deze aantallen te klein om mee te nemen als aparte categorie in de analyses, aangezien er geen betrouwbare uitspraken over gedaan kunnen worden. Daarnaast vulden acht personen de survey niet volledig in. Deze onvolledige datapunten werden dan ook verwijderd uit de dataset, net zoals de zestien personen waarvan de invultijd te kort was om voldoende betrouwbaar te zijn. Dit kan namelijk wijzen op het *ad random* invullen en/of een gebrek aan nauwkeurigheid tijdens het invullen van de survey. De uiteindelijke dataset bestaat uit 496 respondenten.

De totale steekproef bestaat uit 318 vrouwen (64.1%) en 178 mannen (35.9%). De minimumleeftijd is 19 jaar en de oudste respondent is 61 jaar ($M = 31.32$, $SD = 10.69$). In *Tabel 1* wordt de steekproef verder beschreven aan de hand van het hoogst behaalde diploma en de seksuele oriëntatie.

Tabel 1

Demografische kenmerken van de steekproef

	Frequentie	Percentage (%)
Hoogst behaalde diploma		
Basisschool/lagere graad secundair onderwijs	4	.8
Secundair onderwijs	89	17.9
Bachelor/Master	403	81.3
Seksuele oriëntatie		
Aangetrokken tot andere geslacht	428	86.3
Aangetrokken tot zelfde geslacht	23	4.6
Aangetrokken tot andere én zelfde geslacht	33	6.7
Andere	3	.6
Weet het nog niet	9	1.8

2.4 Meetinstrumenten

Online blootstelling aan gender non-binariteit. Om de frequentie van blootstelling aan online content waarin non-binaire genderindividuen voorkomen te achterhalen, werd er aan de respondenten gevraagd hoe regelmatig ze op hun sociale media tijdlijn posts zagen van (1) personen die de grenzen tussen mannelijkheid en vrouwelijkheid opzoeken, (2) personen die zich niet identificeren als man of vrouw, en (3) pagina's met een open kijk op mannelijkheid en vrouwelijkheid. Hierbij konden ze op een vier-punts Likertschaal aanduiden of ze dergelijke posts (bijna) nooit (=1), af en toe (=2), regelmatig (=3) of heel vaak (=4) tegenkwamen op sociale media, zoals Twitter, Instagram of Tiktok. Een *Principal Component Analysis* wees uit dat alle items op één factor laadden, met een eigenwaarde van 2.28 en een verklaarde variantie van 76.19%. De factorladingen laadden elk voldoende hoog. Cronbach's Alpha bleek hoog ($\alpha = .84$), wat betekent dat de schaal voldoende betrouwbaar is. De drie stellingen werden omgevormd tot één operationele variabele door de scores van elk item op te tellen en dit vervolgens te delen door het totale aantal stellingen, om zo een gemiddelde per respondent te bekomen op de schaal. Een hogere score op deze

schaal betekende dat de respondent vaker werd blootgesteld aan dergelijke online content.

Attitudes t.a.v. personen met een non-binaire genderidentiteit. Om te achterhalen wat de attitudes van volwassenen ten aanzien van gender non-binaire personen zijn, werden twaalf items geselecteerd uit de *Transgender Attitudes and Beliefs Scale* van Kanamori et al. (2017). Meer specifiek werden bijna alle items uit factor 2 van deze schaal gebruikt, die peilt naar de *sex/gender beliefs* van de respondenten. Slechts één item werd weerhouden wegens niet van toepassing in België, namelijk “*If a transgender person identifies as female, she should have the right to marry a man*”. Elke stelling kon door de respondenten beantwoord worden door een vijf-punts Likertschaal, met antwoordmogelijkheden die gingen van “*helemaal niet mee eens*” (=1) tot “*helemaal mee eens*” (=5). Voorbeelden van de gebruikte items zijn: “*Ook mensen waarvan niet duidelijk is of ze man of vrouw zijn, zijn normale en gezonde mensen*” en “*Mensen zijn ofwel man ofwel vrouw; er is niets daartussen*”. Zes items werden gespiegeld, zodat een hogere score op de schaal een positievere attitude betekende voor elk item. Na het uitvoeren van de factoranalyse op deze items, bleek dat hieruit één component kon worden onttrokken. De Kaiser-Meyer-Olkin (KMO) test gaf een waarde van .92 aan en de Bartlett’s test was significant ($p = .000$). Deze component verklaarde 50.46% van de variantie en slechts één factorlading was niet voldoende hoog. Dit item, namelijk “*Voor kinderen die geboren worden met zowel mannelijke als vrouwelijke geslachtsorganen wordt best bepaald of ze als jongen of als meisje opgroeien*”, werd verwijderd aangezien de score van *communality* hiervan .27 bedroeg. Uit de factoranalyse met de overgebleven items bleek dat één factor een eigenwaarde had die groter was dan 1 (*eigenvalues* = 5.31). Deze verklaarde 53.13% van de variantie. De betrouwbaarheid van deze schaal was zeer hoog ($\alpha = .90$), waardoor de attitudeschaal geconstrueerd kon worden door het gemiddelde te nemen van alle scores op de elf overgebleven items. Voor deze schaal geldt dat hoe hoger een respondent scoorde, hoe positiever de attitudes zijn ten aanzien van non-binariteit.

Ervaren gender-role conflict. Bestaande schalen hebben voornamelijk de kijk van een individu op het *gender-role conflict* gemeten en niet zozeer de ervaring van het in conflict zijn met mannelijke of vrouwelijke gendernormen en -rollen. Daarom zijn voor deze thesis twee eigen schalen opgesteld door de dagelijkse begeleider van deze masterproef, om de mate van het ervaren *gender-role conflict* bij de respondenten te achterhalen. Er zijn aparte schalen voor mannelijke en vrouwelijke respondenten opgesteld, aangezien de ervaringen van dergelijke rolconflicten kunnen verschillen tussen de geslachten. De items van de schaal voor mannen is gebaseerd op vier bestaande schalen: *Gender Role Conflict Scale* (O’Neil et al., 1986; Wester et al., 2012), *Gender Role Stress Scale* (Swartout et al., 2015), *Conformity to Masculine Norms Inventory* (Levant et al., 2020) en de verkorte versie van de *Male Role Norms*

Inventory (Levant et al., 2013). De schaal aangepast voor het vrouwelijke geslacht is geïnspireerd op meerdere bestaande schalen die hypergender identiteit meten (Bem, 1981; Fontayne et al., 2000). Op basis van de pilootstudie werd bepaald welke items behouden werden, wat resulteerde in twaalf items voor de mannelijke schaal en veertien items voor de vrouwelijke. Voorbeelditems voor mannen en vrouwen zijn respectievelijk: *“Ik voel me minder mannelijk wanneer ik werkloos zou zijn”* en *“Ik voel me minder vrouwelijk wanneer mensen me zeggen dat ik niet lief ben”*.

Om te beginnen werd een factoranalyse uitgevoerd op de items die behoren tot het mannelijke *gender-role conflict*. De factoranalyse wees uit dat er drie componenten konden worden onttrokken. De waarde van de KMO-meting bedroeg hierbij .78 en ook de Barthlett's test was significant ($p = .000$). De drie componenten verklaarden 57.9% van de variantie. Drie items werden verwijderd, namelijk: *“Ik voel me minder mannelijk wanneer mijn partner aangeeft seksueel niet bevredigd te zijn”*, *“Ik voel me minder mannelijk wanneer een andere man me omhelst”* en *“Ik voel me minder mannelijk wanneer mijn partner extra uren moet gaan werken zodat we rondkomen”*. De reden hiervoor was het feit dat deze items op meerdere componenten laadden en het verschil tussen de ladingen zeer klein was ($<.20$). De factoranalyse met de overgebleven items bleek twee componenten te onttrekken, met een KMO-test van .77 en een significante Bartlett's test ($p = .000$). De verklaarde variantie van deze twee factoren bedroeg 53.16%. Er werd nog één item verwijderd (*“Ik voel me minder mannelijk wanneer iemand iets komt herstellen in mijn huis omdat ik er zelf niet handig genoeg voor ben”*), omdat deze een te lage score behaalde op de *communalities*, namelijk .26. Uit de derde en laatste factoranalyse bleek dat er twee componenten werden onttrokken met in totaal acht items. De twee factoren konden omschreven worden als volgt: (1) het onvermogen om kwetsbare emoties te uiten en (2) het conflict tussen werk- en familierelaties. De waarde van de KMO-test bedroeg .76 en de Bartlett's test bleek significant te zijn ($p = .000$). De factoren hadden een eigenwaarde van 2.62 en verklaarden 57.51% van de variantie. Het *screeplot* gaf een duidelijke knik aan bij de derde component. Uit de betrouwbaarheidsanalyse bleek dat de betrouwbaarheid van deze subschalen voldoende hoog was ($\alpha = .68$; $\alpha = .76$), waardoor de definitieve schaal geconstrueerd kon worden. Dit gebeurde door de gemiddelde scores van de twee subschalen op te tellen en door twee te delen. Hoe hoger de score op deze schaal, hoe groter het ervaren *gender-role conflict* bij de mannelijke respondenten.

Na het uitvoeren van de factoranalyse op de items van de vrouwelijke *Gender-Role Conflict* Schaal, bleek dat er vier componenten onttrokken konden worden. De KMO was .89 en de Barthlett's test bereikte significantie ($p = .000$). Deze componenten verklaarden 69.46% van de variantie. De schaal peilde naar de ervaren aantrekkelijkheid van de vrouw ($\alpha = .88$), de kinderwens ($\alpha = .81$), de zachtaardige emoties ($\alpha = .77$) en het hebben van mannelijke gedragskenmerken ($\alpha = .71$). Deze

subschalen werden geconstrueerd door de scores van de bijbehorende items op te tellen en hiervan het gemiddelde te nemen. Om vervolgens de uiteindelijke schaal te creëren, werden de vier subschalen opgeteld en ook hiervan werd het gemiddelde genomen ($\alpha = .81$). Des te hoger de score op de schaal, des te sterker was het ervaren *gender-role conflict*.

Hypermannelijkheid. De huidige studie omvat zowel hypermannelijkheid als hypervrouwelijkheid als maatstaven voor de hypergender identiteit, aangezien mannelijkheid en vrouwelijkheid geen twee uiteinden zijn van een continuüm, maar integendeel, twee aparte dimensies zijn. In Bems (1981) *Sex-Role Inventory* worden mannelijkheid en vrouwelijkheid ook als twee onafhankelijke dimensies gemeten, en in deze thesis werd daarom de korte Franse versie van deze schaal gebruikt (Fontayne et al., 2000). Deze beoordeelt hoe mensen zichzelf psychologisch identificeren wat betreft gender. De mannelijke subfactoren van deze schaal werden gebruikt en aan de hand van een vijf-punt Likertschaal met “*helemaal niet akkoord*” (=1) en “*helemaal akkoord*” (=5) werden acht items hiervan gemeten. Een voorbeeld van zo’n stelling is: “*Ik ben dominant*”. Op deze items werd een factoranalyse uitgevoerd. Hieruit bleek dat drie factoren een eigenwaarde hadden die groter was dan 1 (*eigenvalue* = 1.21). Samen verklaarden ze 65.83% van de variantie en de items laadden elk hoger dan .40. Voor elke subfactoren werd een betrouwbaarheidsanalyse opgevraagd en hieruit bleek dat elke Cronbach’s Alpha significant was. Deze drie factoren werden, in navolging van Fontayne et al. (2000), omschreven als *atletisch* ($\alpha = .64$), *zelfzekerheid* ($\alpha = .70$) en *leiderschap* ($\alpha = .63$). De stellingen van de subschaal werden omgevormd tot één operationele variabele door de scores van elke stelling op te tellen en dit vervolgens te delen door het totale aantal stellingen, om zo een gemiddelde per respondent te bekomen op de subschaal. Daarna werden de scores van deze schalen opgeteld en gedeeld door het aantal subschalen, om zo tot de definitieve hypermannelijkheidsschaal te komen. Een hoge score op deze schaal betekent dat de respondent in kwestie de neiging heeft om zichzelf te beschrijven in overeenstemming met geslacht getypeerde normen van wenselijk gedrag voor mannen.

Hypervrouwelijkheid. Om na te gaan in welke mate de respondenten beantwoorden aan de kenmerken van hypervrouwelijkheid, werd dezelfde schaal gebruikt als voor hypermannelijkheid, namelijk de korte Franse versie van Bems (1981) *Sex-Role Inventory* (Fontayne et al., 2000). Hiervan werden tien items van de vrouwelijke subfactoren gebruikt (i.e. ‘gevoeligheid voor anderen’ en ‘tederheid’) en de respondenten konden deze stellingen beantwoorden aan de hand van een vijf-punt Likertschaal met ‘*helemaal niet akkoord*’ (=1) en ‘*helemaal akkoord*’ (=5) als antwoordmogelijkheden. Het item “*Ik ben zachtaardig*” is een voorbeeld van de stellingen die in de survey terug te vinden zijn. Uit de factoranalyse bleek dat hieruit, zoals verwacht, twee componenten onttrokken konden worden, namelijk (1)

gevoeligheid voor anderen en (2) tederheid. De Kaiser-Meyer-Olkin meting had een waarde van .86 en de Barlett's test bleek significant ($p = 000$). De factoren verklaarden 55.25% van de variantie, met een eigenwaarde groter dan 1. Ook uit het *screeplot* is duidelijk een knik waar te nemen bij component drie. Voor beide subschalen werd een betrouwbaarheidsanalyse uitgevoerd en zowel de eerste ($\alpha = .81$) als de tweede subschaal ($\alpha = .73$) bleken een significante Cronbach's Alpha te hebben. Om de definitieve hypervrouwelijkheidsschaal op te stellen, werden de gemiddelde scores van de items van beide subschalen berekend, opgeteld en door twee gedeeld. Hoe hoger de score op deze schaal, hoe sterker iemand geneigd is om zichzelf in overeenstemming met de voorgeschreven gendernormen en -rollen te beschrijven, wat betreft het wenselijk vrouwelijk gedrag.

Geslacht. De respondenten beantwoordden de vraag "*Wat is jouw geslacht?*" met als antwoordmogelijkheden "*vrouw*" (=1) en "*man*" (=2). Deze variabele werd toegevoegd als controlevariabele.

Leeftijd. Voor de variabele *leeftijd* duiden de respondenten hun geboortejaar aan. Hierna werd er een code toegekend aan elk geboortejaar (2004 of later = 1, 2003 = 2, 2002 = 3,...). Op basis van het geboortejaar werd de leeftijd berekend. Deze demografische variabele werd als controlevariabele gebruikt tijdens het uitvoeren van de regressie- en moderatie-analyses.

Opleiding. Naar de opleiding werd gepeild aan de hand van de vraag "*Wat is jouw hoogst behaalde diploma of opleiding waar je nu mee bezig bent?*", waarbij de respondent kon kiezen uit de volgende antwoordmogelijkheden: "*basischool of lagere graad secundair onderwijs*" (=1), "*secundair onderwijs*" (=2) of "*bachelor/master*" (=3). Ook deze variabele werd als controlevariabele gebruikt.

Seksuele oriëntatie. Om een antwoord te geven op de vraag "*Welke van onderstaande zinnen omschrijft het best je seksuele oriëntatie?*", konden de respondenten kiezen uit vijf antwoordmogelijkheden: "*1 = Ik voel me aangetrokken tot personen van het andere geslacht*", "*2 = Ik voel me aangetrokken tot personen van het andere én hetzelfde geslacht*", "*3 = Ik voel me aangetrokken tot personen van hetzelfde geslacht*", "*4 = Andere*" of "*5 = Ik weet het nog niet*". Aangezien de seksuele oriëntatie een categorische variabele is, werd hiervoor een dummy aangemaakt. "*Ik voel me aangetrokken tot personen van het andere geslacht*" (i.e. heteroseksueel) werd gehercodeerd met waarde 0 en de andere seksuele oriëntaties (i.e. niet-heteroseksueel) kregen waarde 1. Deze socio-demografische variabele werd als controlevariabele opgenomen.

Sociale wenselijkheid. Meerdere items van de *Social Desireability Scale-17* van Stöber (2001) werden opgenomen in de survey. Na de pilootstudie bleven er vijf items over die naar de sociale wenselijkheid van de respondenten peilden. Hierbij moesten ze de gegeven stelling, zoals “*In het verkeer ben ik altijd beleefd en houd ik rekening met anderen*”, steeds met “*niet waar*” (=1) of “*waar*” (=2) beantwoorden. Twee van de vijf items werden gespiegeld, zodat een lagere score op deze schaal voor elk item een minder sociaal wenselijk antwoord betekende. Op de vijf items werd een factoranalyse uitgevoerd, waarbij de KMO-test een waarde had van .68 en de Bartlett’s test significant was ($p = .000$). Het item “*Ik gooi soms afval op de grond*” werd verwijderd, aangezien deze als enige laadde op de tweede component. Na verwijdering van dit item, bleek uit de factoranalyse dat er één component kon worden onttrokken met een eigenwaarde van 1.88 en een verklaarde variantie van 46.99%. Ook uit het *screepplot* viel dit af te leiden. De schaal heeft een Cronbach’s Alpha van .62, wat betekent dat de schaal voldoende betrouwbaar is. De variabele *sociale wenselijkheid* werd vervolgens berekend door het gemiddelde te nemen van de scores op de vier items van deze schaal. Hoe meer sociaal wenselijk een persoon antwoordde op de surveyvragen, hoe hoger de score op deze schaal. Ook deze variabele werd als controlevariabele opgenomen.

In *Tabel 2* worden de correlaties van de belangrijkste constructen die in de data-analyse werden opgenomen weergegeven. Dit levert enig eerste bewijs voor de relatie tussen online media blootstelling en attitudes t.a.v. non-binariteit.

Tabel 2
Correlaties van belangrijkste constructen

	Blootstelling	Attitudes	Hyper masculinity	Hyper femininity	Gender-role conflict (man)	Gender-role conflict (vrouw)
Blootstelling	1					
Attitudes	.46**	1				
Hyper masculinity	-.11*	-.24**	1			
Hyper femininity	.06	.26**	-.16**	1		
Gender-role conflict (man)	-.03	-.28**	.19**	-.05	1	
Gender-role conflict (vrouw)	.01	-.09	-.01	.09	. ^b	1

Noot: * $p < .05$; ** $p < .01$; ^b minstens één van de variabelen is constant en kan niet berekend worden

2.5 Data-analyse

De verkregen data werden vanuit Qualtrics geïmporteerd naar SPSS voor verwerking. De eerste hypothese (**H1**) werd onderzocht door gebruik te maken van een meervoudige regressieanalyse. Voor de twee bijkomende hypothesen (**H2a** & **H2b**) werden moderatie-analyses toegepast. Hierbij werd gebruik gemaakt van de SPSS-toepassing *PROCESS macro* van Hayes (2017), Model 1. Voor de drie bovenstaande analyses werden vijf controlevariabelen opgenomen. De eerste controlevariabele was geslacht, aangezien uit recent onderzoek bleek dat mannen negatievere attitudes hadden ten aanzien van trans personen dan vrouwen (Riggs & Sion, 2017). In lijn met onderzoek van Zapko-Willmes en Kandler (2018) werd daarnaast leeftijd als controlevariabele opgenomen. Ouderen vertoonden over het algemeen namelijk vaker homofobe neigingen, eerder dan jongere generaties. Ook voor de variabele opleiding werd gecontroleerd, aangezien een lagere opleiding geassocieerd bleek met meer kans op homofobie en met een reeks vooroordelen over sociale *outgroups* in het algemeen (Ohlander et al., 2005). Ten vierde werd seksuele oriëntatie als controlevariabele toegevoegd, aangezien studies aantoonde dat homo- en biseksuelen positiever staan ten opzichte van trans personen dan heteroseksuelen (Wang-Jones et al., 2017; Warriner et al., 2013). Tot slot werd er ook voor sociale wenselijkheid gecontroleerd. Door het delicaat karakter van het thesisonderwerp, konden respondenten geneigd zijn sociaal wenselijk te antwoorden, om er zo zelf positiever uit te komen (Paulhus, 1991). Dit kon bijgevolg leiden tot meer gerapporteerde positieve attitudes dan werkelijk het geval, ook al was anonimiteit gegarandeerd.

De laatste twee hypothesen werden onderzocht door gebruik te maken van een independent T-test. Ten eerste om na te gaan of de verschillen tussen mannen en vrouwen op de gemiddelden van de attitudevariabele significant waren (**H3**). Ten tweede om te onderzoeken of er een significant verschil was wat betreft de attitudevariabele tussen enerzijds heteroseksuelen en anderzijds niet-heteroseksuelen (**H4**).

Voor de belangrijkste variabelen werd het gemiddelde en de standaarddeviatie berekend en vóór het uitvoeren van de regressieanalyse, werd er gecontroleerd voor enkele assumpties. Ten eerste toonde het *scatterplot* aan dat er voor de eerste hypothese kon worden uitgegaan van een lineair verband. Daarna werd er gecontroleerd voor multicollineariteit zoals voorgesteld door Field (2013) en werd er geen probleem gevonden: de VIF had een waarde van 1.03 en de *tolerance* had een waarde hoger dan .20 (*tolerance* = .80). Vervolgens bleken de residuen van alle observaties niet gecorreleerd. Dit werd nagegaan door de Durbin-Watson test, waarvan de waarde rond twee lag. Ten vierde werd er bekeken of de variantie van de

errors homoscedastisch was. De variantie hiervan bleek constant te zijn, dus ook aan deze voorwaarde werd voldaan. Uit het P-P plot bleek dat alle punten op of dicht bij de regressielijn lagen, dus werd er geconcludeerd dat de residuen normaal verdeeld zijn.

3 Resultaten

3.1 Beschrijvende statistieken

De gemiddelde score op de schaal omtrent online mediablootstelling bedraagt 1.76 ($SD = .78$). De volwassenen uit deze steekproef worden dus over het algemeen af en toe blootgesteld aan inhoud waar gender non-binaire personen in voorkomen. Het gemiddelde van de attitudes ten aanzien van personen met een non-binaire genderidentiteit is 3.59 ($SD = .75$), wat overeenkomt met een waarde tussen schaalpunt “*neutraal*” en “*mee eens*”. Dit betekent dat de respondenten neutrale tot eerder positieve attitudes hebben ten aanzien van de non-binaire genderidentiteit. Het gemiddelde van het ervaren mannelijke *gender-role conflict* bedraagt 2.35 ($SD = .75$) en voor de vrouwen ligt hiervoor het gemiddelde iets hoger, namelijk 2.48 ($SD = .72$). Voor zowel mannen als vrouwen geldt dus dat ze eerder niet dan wel een rolconflict ervaren, maar het gemiddelde ligt dicht bij het midden van de schaal (= *neutraal*). Wat de hypergender identiteit betreft, bedraagt het gemiddelde van de scores op de hypermannelijkheidsschaal 3.14 ($SD = .57$). Dit betekent dat de respondenten gemiddeld eerder neutraal scoren op deze schaal. De beschrijvende statistieken voor hypervrouwelijkheid wijzen uit dat de respondenten gemiddeld eerder wel dan niet beantwoorden aan de kenmerken van hypervrouwelijkheid. De respondenten scoren namelijk gemiddeld 3.99 op deze schaal ($SD = .53$). Tot slot worden de beschrijvende statistieken voor de controlevariabelen ‘sociale wenselijkheid’ bepaald. Het gemiddelde bedraagt hier 1.45 ($SD = .32$). Hoe lager de score, hoe minder sociaal wenselijk de respondenten de stellingen hebben beantwoord, wat in dit geval inhoudt dat er gemiddeld minder sociaal wenselijk werd geantwoord op de vragen.

3.2 Verklarende resultaten

3.2.1 Het verband tussen online mediablootstelling aan gender non-binaire personen en de attitudes t.a.v. deze groep

De eerste hypothese (**H1**) wil aan de hand van een meervoudige regressieanalyse nagaan of er een verband is tussen de frequentie van blootstelling aan gender non-binariteit in online media en attitudes ten aanzien van de personen met een non-binaire genderidentiteit. Dit wordt gecontroleerd voor leeftijd, geslacht, opleiding, seksuele oriëntatie en sociale wenselijkheid. Concreet worden deze controlevariabelen in het eerste block ingegeven als onafhankelijke variabelen. In het volgende block wordt de blootstellingsvariabele toegevoegd. De variabele die de attitudes meet, wordt ingegeven als afhankelijke variabele.

Uit deze analyse blijkt dat het finale model een significante verbetering in de verklaarde variantie van de attitudes vormt ($R^2 = .28$, $R^2 \text{ Change} = .13$, $F \text{ Change} (1, 489) = 89.47$,

$p < .001$). Er kan dus 13% van de verschillende scores op de attitudeschaal worden verklaard door de mate van blootstelling bovenop hetgeen wat de controlevariabelen al verklaren. Blootstelling aan online content waarin non-binaire personen voorkomen ($\beta = .42, t = 9.71, p < .001$) blijkt significant en sterk geassocieerd te zijn met de attitudes ten aanzien van deze *outgroup* (zie Tabel 3). De eerste hypothese wordt dus bevestigd. De controlevariabelen leeftijd ($\beta = .05, t = 1.12, p > .05$), opleiding ($\beta = .06, t = 1.59, p > .05$), seksuele oriëntatie ($\beta = .09, t = 1.77, p > .05$) en sociale wenselijkheid ($\beta = .03, t = .88, p > .05$) zijn niet significant geassocieerd met de afhankelijke variabele. Voor geslacht ($\beta = -.23, t = -5.82, p < .001$) is dit wel het geval. Dit wil zeggen dat vrouwen over het algemeen positievere attitudes hebben ten aanzien van personen met een non-binaire genderidentiteit dan mannen.

Tabel 3

Verband tussen online mediablootstelling en attitudes

Model	Voorspeller	B	β	t
1	Leeftijd	.003	.05	1.12
	Geslacht	-.36***	-.23***	-5.82
	Opleiding	.11	.06	1.59
	Seksuele oriëntatie	.15	.09	1.77
	Sociale wenselijkheid	.08	.03	.88
2	Online mediablootstelling	.40***	.42***	9.71

Noot: * $p < .05$; ** $p < .01$; *** $p < .001$

3.2.2 De modererende rol van het ervaren gender-role conflict

Om te testen of het ervaren *gender-role conflict* een modererende invloed heeft op het verband tussen online mediablootstelling en attitudes (**H2a**), wordt gebruik gemaakt van een moderatie-analyse aan de hand van Hayes' (2017) PROCESS macro, Model 1. Deze analyse wordt gecontroleerd voor leeftijd, opleiding, seksuele oriëntatie en sociale wenselijkheid. Er wordt hierbij niet gecontroleerd voor geslacht, aangezien mannelijke en vrouwelijke respondenten een andere schaal te zien kregen tijdens het invullen van de survey, aangepast aan hun geslacht. Er worden dus twee analyses uitgevoerd: (1) het mannelijk *gender-role conflict* als moderator voor de mannelijke

respondenten en (2) het vrouwelijke *gender-role conflict* als moderator voor de vrouwelijke respondenten.

Uit de analyse, met het mannelijke *gender-role conflict* als moderator, blijkt dat de verklaarde variantie van dit model significant is ($R^2 = .20$, $F(7,170) = 6.15$, $p < .001$). De interactie is niet significant en levert geen significante bijdrage aan het model ($\beta = -.002$, $t = -.02$, $p > .05$). Geen enkele controlevariabele speelt een significante rol (zie *Tabel 4*). Bij het model met het vrouwelijke *gender-role conflict* als moderator is de verklaarde variantie significant ($R^2 = .29$, $F(7,310) = 18.30$, $p < .001$) en blijkt er eveneens geen significante invloed te zijn van de interactieterm ($\beta = .01$, $t = .10$, $p > .05$). Hier kan dus eveneens niet gesproken worden van een moderatie. De tweede hypothese kan dus niet bevestigd worden. Wat de controlevariabelen betreft, is enkel sociale wenselijkheid significant geassocieerd met de attitudes ten aanzien van gender non-binaire personen ($\beta = .24$, $t = 2.26$, $p < .05$). Dit wil zeggen dat personen die meer sociaal wenselijke antwoorden gaven in de survey meer negatieve attitudes hebben ten aanzien van non-binariteit dan personen die minder sociaal wenselijk hebben geantwoord.

Tabel 4

Moderatie-analyse: Gender-role conflict

	Man		Vrouw	
	β	SE	β	SE
Constant	2.87***	.62	2.61***	.44
Online mediablootstelling	.35	.25	.40**	.14
Gender-role conflict	-.26	.18	-.09	.11
Online mediablootstelling x Gender-role conflict	-.002	.10	.01	.05
Leeftijd	.01	.01	-.001	.004
Opleiding	.16	.12	.10	.08
Seksuele oriëntatie	.21	.20	.02	.09
Sociale wenselijkheid	-.09	.16	.24*	.11

Noot: * $p < .05$; ** $p < .01$; *** $p < .001$

3.2.3 De modererende rol van hypergender identiteit

De volgende hypothese (**H2b**) onderzoekt eveneens aan de hand van een moderatie-analyse of de positieve relatie tussen online mediablootstelling en de attitudes wordt beïnvloed door de mate van hypermannelijkheid, maar niet door hypervrouwelijkheid.

Deze analyse wordt gecontroleerd voor leeftijd, geslacht, opleiding, seksuele oriëntatie en sociale wenselijkheid.

Uit deze analyse blijkt dat de verklaarde variantie van het model met de eerste moderator, hypermannelijkheid, significant is ($R^2 = .30$, $F(8,487) = 25.53$, $p < .001$). Zoals blijkt uit *Tabel 5*, brengt de moderator geen significant interactie-effect teweeg ($\beta = -.02$, $t = -.24$, $p > .05$). Hetzelfde is te bemerken bij de andere moderator, hypervrouwelijkheid. Ook hier is de verklaarde variantie van het model significant ($R^2 = .31$, $F(8,487) = 27.16$, $p < .001$) en er is geen significant interactie-effect te bemerken ($\beta = -.05$, $t = -.73$, $p > .05$). Deze hypothese wordt dus deels verworpen. Bij beide analyses blijkt geslacht significant geassocieerd te zijn met attitudes ten aanzien non-binariteit ($\beta = -.29$, $t = -4.40$, $p < .001$; $\beta = -.25$, $t = -3.72$, $p < .001$) en dit betekent dat vrouwen over het algemeen een positievere kijk hebben op personen met een non-binaire genderidentiteit dan mannen. Daarnaast blijkt ook seksuele oriëntatie significant geassocieerd te zijn met de afhankelijke variabele ($\beta = .18$, $t = 2.07$, $p < .05$). Heteroseksuelen hebben dus meer negatieve gevoelens ten aanzien van non-binariteit dan niet-heteroseksuelen. Dit geldt echter enkel bij de laatste analyse, met hypervrouwelijkheid als moderator. Alle andere controlevariabelen spelen geen significante rol.

Tabel 5

Moderatie-analyse: Hypermannelijk en hypervrouwelijkheid

	Hypermannelijkheid		Hypervrouwelijkheid	
	β	SE	β	SE
Constant	3.14***	.48	1.43*	.58
Online mediablootstelling	.44*	.19	.58*	.26
Gender-role conflict	-.15	.12	.33**	.12
Online mediablootstelling x Hypergender identity	-.02	.06	-.05	.06
Geslacht	-.29***	.07	-.25***	.07
Leeftijd	.004	.003	.002	.003
Opleiding	.13	.07	.12	.07
Seksuele oriëntatie	.13	.09	.18*	.09
Sociale wenselijkheid	.08	.09	.05	.09

Noot: * $p < .05$; ** $p < .01$; *** $p < .001$

3.2.4 Het verschil tussen mannen en vrouwen

In de voorlaatste hypothese (**H3**) wordt getest of vrouwen positievere attitudes hebben ten aanzien van personen met een non-binaire genderidentiteit dan mannen. Dit gebeurt aan de hand van een independent T-test. Hieruit blijkt dat er inderdaad een significant verschil is tussen mannen en vrouwen. Vrouwen ($M = 3.76$, $SD = .66$) scoren namelijk gemiddeld hoger op de attitudeschaal dan mannen ($M = 3.29$, $SD = .80$). Dit verschil is significant ($t(311.158) = 6.75$, $p < .001$) en zo kan deze hypothese bevestigd worden.

3.2.5 Het verschil tussen heteroseksuelen en niet-heteroseksuelen

De laatste hypothese (**H4**) gaat na of er een verschil is tussen heteroseksuelen en niet-heteroseksuelen wat betreft de attitudes ten aanzien van gender non-binaire individuen. Om te onderzoeken of er significante attitudeverschillen zijn tussen deze twee groepen, wordt gebruik gemaakt van een independent T-test. Uit de analyses blijkt dat er een verschil is tussen heteroseksuelen ($M = 3.53$, $SD = .74$) en niet-heteroseksuelen ($M = 3.95$, $SD = .68$). Het verschil in gemiddelde blijkt significant te zijn ($t(485) = -4.13$, $p < .001$). Ook de laatste hypothese wordt dus bevestigd.

4 Discussie

Hoewel er steeds meer bewustzijn wordt gecreëerd rondom het gegeven dat er geen binair onderscheid meer gemaakt moet worden tussen man en vrouw, zijn er slechts weinig studies uitgevoerd naar gender non-binaire individuen en de maatschappelijke kijk van de bevolking ten aanzien van deze groep (Bruun, 2018; Matsuno, & Budge, 2017). Zeker in vergelijking met onderzoek over binaire trans personen is er een gebrek aan gepubliceerde informatie over non-binaire individuen (American Psychological Association, 2015). Dit komt voornamelijk doordat deze groep in vele onderzoeken rond trans personen niet verder wordt geconceptualiseerd, waardoor non-binaire individuen vaak buiten het onderzoeksspectrum vallen. Verder zijn er in Belgische context slechts enkele wetenschappelijke studies te vinden over de attitudes ten aanzien van trans mannen en vrouwen (bv. Dierckx et al., 2017). Sterker nog, ten aanzien van de non-binaire genderidentiteit zijn er bijna geen studies gepubliceerd die de attitudes bestuderen. Daarnaast hebben verschillende studies de kracht van de media aangetoond om attitudes van het publiek te beïnvloeden (bv. Bond & Compton, 2015). Er zijn echter weinig studies die de invloed van online media op de attitudes ten opzichte van gemarginaliseerde groepen, zoals non-binaire individuen, onderzochten. In Vlaamse context is er nog geen enkel wetenschappelijk onderzoek rondom non-binariteit, online mediablootstelling en attitudes terug te vinden in de literatuur. Het toepassen van de parasociale contacthypothese van Schiappa et al. (2005) op non-gender binaire personen is eveneens tot op heden nog niet gebeurd. Deze masterproef vult daarom meerdere leemtes in wetenschappelijk onderzoek naar de impact van online mediablootstelling aan personen met een non-binaire genderidentiteit en attitudes ten aanzien van deze *outgroup*.

4.1 Mogelijke verklaringen van de resultaten

Aan de hand van een online cross-sectionele survey bij Vlaamse volwassenen (18 tot 61 jaar) is onderzocht wat het verband is tussen online mediablootstelling aan gender non-binariteit en de attitudes ten aanzien van deze groep. In lijn met de verwachtingen tonen de resultaten van huidig onderzoek een positieve relatie aan tussen online mediablootstelling aan gender non-binariteit en de attitudes van Vlaamse volwassenen ten aanzien van deze individuen. Hiermee wordt **de eerste hypothese** bevestigd. Hoe vaker de respondenten waren blootgesteld aan online media-inhouden waarin non-binaire personen voorkwamen, hoe positiever hun attitudes waren. Aan de hand van de controlevariabele 'geslacht' blijkt dat vrouwen significant positievere attitudes hebben ten aanzien van non-binaire individuen in vergelijking met mannen.

Er zijn verschillende verklaringen voor het gevonden verband tussen online mediablootstelling en attitudes ten aanzien van gender non-binaire individuen. Het ontbreken van kennis, zichtbaarheid en positieve beeldvorming bij de ruime bevolking kan voor moeilijkheden zorgen bij het creëren van maatschappelijke aanvaarding van de non-binaire genderidentiteit (Hendricks & Testa, 2012). De media kunnen hier verandering in brengen en zo een essentiële rol spelen, door zichtbaarheid en positieve representatie van deze groep te stimuleren (Motmans et al., 2015). Uit een studie van Gauntlett (2008) blijkt namelijk dat dit bevorderend kan werken voor de acceptatie, attitudes en de kennis van de gemeenschap. Verder kan een mogelijke verklaring voor deze bevinding gevonden worden bij de parasociale contacthypothese voorgesteld door Schiappa et al. (2005). Op basis hiervan stelt Gillig et al. (2018) dat attitudes kunnen veranderen wanneer mensen via de media worden blootgesteld aan narratieven van minderheden. Hun onderzoek concludeert dat kijkers die worden blootgesteld aan inhoud waarin trans personen voorkwamen een positieve houding ontwikkelen ten opzichte van deze groep. Verhalen en positieve representatie in de media zorgen dus voor een positievere houding, meer medeleven en het zoeken naar informatie over individuen die behoren tot een *outgroup* (Oliver et al., 2012). Vooral voor een minderheidsgroep als personen met een non-binaire genderidentiteit, kan blootstelling via media gunstig zijn omdat het grootste deel van de bevolking ofwel geen informatie heeft over deze groep ofwel het narratief niet begrijpt. Echter, net zoals interpersoonlijk contact niet alle vooroordelen vermindert, zal parasociale interactie niet altijd het soort relaties produceren dat negatieve attitudes zal verminderen (Schiappa et al., 2006). Een alternatieve interpretatie van het gevonden verband zou kunnen zijn dat respondenten met een initieel gunstigere houding ten opzichte van non-binariteit meer geneigd zijn om deze personen of pagina's ervan te volgen op sociale media. Zoals Segrin en Nabi (2002) hebben opgemerkt, is deze selectieve kijkblootstelling een struikelblok waarmee mediastudies, die kijkgedrag proberen te correleren met specifieke attitudes, te maken krijgen. Eén van de nadelen van cross-sectioneel onderzoek is namelijk dat er niet met zekerheid kan gezegd worden in welke richting de relatie zich voordoet.

Daarnaast blijkt uit deze studie dat zowel het ervaren *gender-role conflict* als de hypergender identiteit (i.e. hypermannelijkheid en hypervrouwelijkheid) geen modererende invloed hebben op de relatie tussen online mediablootstelling en attitudes ten aanzien van personen met een non-binaire genderidentiteit. Dit geldt voor mannen én vrouwen. Bijgevolg worden **hypothese 2a** volledig en **hypothese 2b** deels verworpen. Het onderzoek van O'Neil et al. (1986) biedt een mogelijke verklaring voor de niet-significante resultaten wat betreft het ervaren *gender-role conflict* bij mannen als moderator. Hieruit blijkt dat enkel de rolconflicten die voortkomen uit drie subfactoren van de *Gender Role Conflict Scale* van O'Neil et al. (1986) naar voren zijn gekomen als consistente voorspellers van homofobie, namelijk (1) een drang naar

succes, (2) het onvermogen om kwetsbare emoties te uiten en (3) ongemak bij fysiek contact tussen mannen. In deze masterproef worden ook andere onderdelen van het *gender-role conflict* bevraagd (bv. conflict tussen werk- en familierelaties), maar in de analyses wordt geen duidelijk onderscheid gemaakt tussen de verschillende subcategorieën, aangezien alle categorieën werden samengevoegd tot één schaal. Wanneer er echter voor alle aparte onderdelen een analyse uitgevoerd zou worden, zou er eventueel wél een modererende invloed kunnen zijn bij een aantal subcategorieën. Een verklaring voor de niet-significante invloed van het ervaren *gender-role conflict* bij vrouwen kan gevonden worden bij de controlevariabele 'sociale wenselijkheid'. Zo kan het zijn dat ze de vragenlijst sociaal wenselijk hebben ingevuld, wat een invloed kan hebben op het bekomen van significante resultaten.

Het feit dat hypothese 2b deels verworpen wordt en dus het ontbreken van een modererende invloed voor hypermannelijkheid, kan verklaard worden door het onderzoek van Whitley (2001). Hierin wordt gesteld dat hypermasculiniteit geen voorspeller is voor negatieve attitudes ten aanzien van homoseksualiteit, maar wél voor anti-homo gedrag. Omdat homoseksualiteit deels wordt gezien als een afwijzing van de traditionele rolpatronen (Kite & Whitley, 1998), zou homoseksualiteit een sterke bedreiging vormen voor het zelfbeeld van mensen die sterk gehecht zijn aan de traditionele rolpatronen. Bijgevolg kunnen deze mensen zich bezighouden met anti-homo gedrag als een vorm van zelfbevestiging, waarbij ze de omvang van hun afwijzing van homoseksualiteit demonstreren door zich bezig te houden met anti-sociaal gedrag. Franklin (2000) vond bijvoorbeeld herbevestiging van de seksuele identiteit als een motief voor fysiek geweld tegen lesbiennes en homoseksuele mannen. Er is echter weinig onderzoek gedaan naar de relatie tussen hypergender identiteit en anti-non-binaire attitudes en gedragingen, dus meer onderzoek is nodig om deze relaties te verduidelijken. Er is namelijk nood aan onderzoek naar de reactie tegenover gender non-binaire personen in de hedendaagse maatschappelijke context. Daarnaast werd er, zoals verwacht uit de literatuur, geen modererende invloed van hypervrouwelijkheid gevonden op het verband tussen online mediablootstelling aan gender non-binariteit en de attitudes van Vlaamse volwassenen. Een mogelijke verklaring is dat personen met een hypervrouwelijke identiteit minder gevoelig zijn voor bedreigingen van hun vrouwelijkheid dan personen met een hoge mate van hypermannelijkheid (Kosakowska-Berezecka, 2016). Ze zijn minder terughoudend om af te wijken van de vrouwelijke normen en minder gemotiveerd om de bedreigde vrouwelijkheidsstatus te herstellen. Mannen hebben in de meeste culturen meer structurele macht dan vrouwen, maar mannelijkheid (in verhouding tot vrouwelijkheid) is een relatief kwetsbare status (Vandello & Bosson, 2013). Zij met een hoge mate van hypervrouwelijkheid hebben hierdoor minder belang bij het handhaven van de traditionele gendernormen, aangezien deze niet zo sterk bijdragen aan een dominantere positie in de samenleving (Lane-Steele, 2011; Sidanius & Pratto, 1999).

In lijn met resultaten uit recente onderzoeken (bv. Collier et al., 2012; Riggs & Sion, 2017) bepaalt geslacht mede de attitudes ten aanzien van personen met een non-binaire genderidentiteit. Vrouwen staan over het algemeen positiever tegenover deze personen dan mannen. **Hypothese 3** wordt dus bevestigd. De grotere negativiteit van mannen tegenover non-binaire individuen strookt met de opvatting dat zij meer dan vrouwen belang hechten aan het naleven van gendernormen, vermoedelijk als middel om hun eigen mannelijkheid te bevestigen (Falomir-Pichastor & Mugny, 2009). In de mate dat ze non-binaire genderidentiteiten zien als destabiliserend voor een binaire opvatting van gender, kunnen sommige mannen seksuele minderheden als bijzonder bedreigend beschouwen (Moradi et al. 2009). Hierdoor kunnen meer negatieve attitudes ontstaan, in dit geval ten aanzien van non-binariteit.

Tot slot is er een significant verschil gevonden tussen heteroseksuelen en niet-heteroseksuelen, zoals homo- en biseksuelen, wat betreft de attitudes ten aanzien van gender non-binaire personen. Heteroseksuelen staan namelijk negatiever tegenover personen met een non-binaire genderidentiteit dan niet-heteroseksuelen. Hiermee wordt **de laatste hypothese** bevestigd. Hoewel tolerantie ten aanzien van diverse seksuele voorkeuren hoog kan zijn in deze westerse samenleving, blijft heteroseksualiteit de norm en is het impliciet of expliciet verwacht (van Lisdonk et al., 2018). Personen die zelf binnen deze norm vallen, zullen daardoor sneller negatievere attitudes creëren ten aanzien van minderheden, dan personen die zélf tot zo'n minderheidsgroep behoren. Bovendien stelt Bem (1981) aan de hand van haar *Gender Scheme Theory*, dat er ook een 'heteroseksualiteitssubschema' is. De meeste samenlevingen beschouwen exclusieve heteroseksualiteit als de maatstaf voor juiste mannelijkheid en vrouwelijkheid, wat wil zeggen dat heteroseksualiteit de norm is. Daarenboven stelt het heteroseksualiteitssubschema dat mannen en vrouwen geacht worden van elkaar te verschillen. Sekse-getypeerde individuen (i.e. heteroseksuelen) hebben een algemene bereidheid om het heteroseksualiteitssubschema in te roepen in sociale interacties. Dit zou ervoor kunnen zorgen dat zij eerder negatiever zullen staan tegenover non-binaire personen dan personen die het heteroseksualiteits-subschema zelf niet geïnternaliseerd hebben.

4.2 Aanbevelingen

4.2.1 Voor beleid en praktijk

Inzichten in attitudes ten aanzien van non-binariteit zijn van belang op meerdere vlakken, aangezien negatieve attitudes discriminatie en geweld kunnen veroorzaken (Harrison & Herman, 2012). Dit kan ernstige fysieke en psychologische gevolgen teweegbrengen voor de slachtoffers. Zo blijkt uit onderzoek dat drie op vier non-binaire personen hun genderidentiteit niet durft te uiten uit angst voor negatieve reacties

(Taylor et al., 2018). Mensen die niet voldoen aan de traditionele genderrol blijken meer vooroordelen te ondervinden wanneer ze opgroeien en zijn vaker het doelwit van geweld in vergelijking met mensen die zich op een sociaal aanvaardbare manier naar hun geslacht aanpassen (Gordon & Meyer, 2008; Wyss, 2004). Non-binaire individuen ervaren hierdoor hogere discriminatiecijfers (Harrison & Herman, 2012). Daarom zou er meer aandacht moeten zijn voor de attitudes van de brede bevolking ten aanzien van personen met een non-binaire genderidentiteit. Het onderwijs kan hierin een cruciale rol spelen. Zo kunnen leerkrachten, docenten en professoren aan het begin van het schooljaar meer rekening houden met de voornaamwoorden waarmee leerlingen en studenten wensen aangesproken te worden, door hier expliciet naar te vragen. Momenteel realiseren velen zich namelijk nog niet dat voor bepaalde personen het mannelijk of vrouwelijk voornaamwoord niet overeenkomt met de uiterlijke geslachtsuitdrukking (Bruun, 2018). Deze introductie van voornaamwoorden is een kleine en eenvoudige stap die iedereen kan toepassen en herinnert ook andere leerlingen en studenten eraan dat gender niet noodzakelijk constant, maar ook fluïde kan zijn. Dit zou vooroordelen en discriminatie ten opzichte van gender non-binaire personen, maar ook van andere minderheden kunnen verminderen (Chaney et al., 2016). Verder kan er in het onderwijs meer kennis overgebracht worden op de leerlingen en studenten omtrent non-binariteit. Er is namelijk uit meerdere onderzoeken gebleken dat kennis, en het bewustzijn dat daaruit volgt, kan zorgen voor positievere attitudes en bijgevolg meer acceptatie van deze groep (bv. Hendricks & Testa, 2012). Dit kan door tijdens de lessen (bv. Seksuele Opvoeding) extra te duiden dat er meer is dan enkel de binaire geslachtsopdeling. Hierbij kan dieper ingegaan worden op de verschillende vormen van non-binariteit (bv. pangender, neutrois en gender queer) en wat deze genderidentiteiten precies inhouden. Ook in lesmateriaal kan er bewust aandacht geschonken worden aan meer (en een juiste) representatie van gender non-binaire personen (zowel op foto's als in teksten). Uit onderzoek blijkt namelijk dat blootstelling aan inhouden met non-binariteit de attitudes verbetert, zowel online als offline (Flores et al., 2018; Gillig et al., 2018).

Daarnaast kunnen ook mediabedrijven hun bijdrage leveren aan een meer inclusieve en empathische samenleving, door sociaal aantrekkelijke karakters met een non-binaire genderidentiteit weer te geven op het scherm (Bond, 2020) of door bekende personen met een non-binaire genderidentiteit (zoals Joppe De Campeneere, *content creator* van de Wel Jong, Niet Hetero vzw) in te zetten voor bepaalde campagnes en programma's. Dit kan helpen om de kennis van het publiek te vergroten om zo emotionele banden te ontwikkelen met mediafiguren die het vermogen hebben om negatieve houdingen te verminderen (Gillig et al., 2018).

Influencers kunnen eveneens ingezet worden om ditzelfde doel te bereiken. Ze oefenen namelijk een enorme invloed uit op hun publiek (Bonnievie, 2020). Hierdoor

hebben ze eerst en vooral het potentieel om via posts op hun social media-accounts de attitudes van hun doelgroep in positieve richting te veranderen door op een positieve manier over de non-binaire genderidentiteit te berichten. Verder kunnen ze bijdragen aan het creëren van meer bewustzijn en werken aan een inclusievere maatschappij, door bijvoorbeeld hun voornaamwoorden in hun Instagrambiografie te vermelden. Dit is sinds kort een nieuwe *feature* van Instagram (Kubota, 2021). De gebruikers kunnen hierbij kiezen tussen een verscheidenheid aan opties, waaronder hij/hem, zij/haar en die/hun. Eenmaal geselecteerd, verschijnen de gewenste voornaamwoorden in kleine grijze letters, naast de gebruikersnaam op het profiel.

4.2.2 Voor toekomstig onderzoek

Uit deze studie blijkt dat er een verband is tussen online mediablootstelling aan personen met een non-binaire genderidentiteit en de attitudes van Vlaamse volwassenen ten aanzien van deze groep. Er is echter nog niet geweten of dit verband ook geldt voor traditionele mediablootstelling. Ondanks de groei van online mediagebruik, blijft ook de traditionele media, zoals televisie nog steeds populair (Statistiek Vlaanderen, 2018). Daarom kan huidig onderzoek gereproduceerd worden, maar dan met de focus op traditionele in plaats van digitale media. Een andere interessante piste die onderzocht zou kunnen worden, is de invloed van politieke voorkeur op de relatie tussen online mediablootstelling en attitudes ten aanzien van non-binariteit. Studies hebben namelijk aangetoond dat politiek conservatisme een sterke voorspeller kan zijn voor homonegativiteit (i.e. negatieve gevoelens t.a.v. homoseksualiteit) (Brumbaugh et al., 2008; Schwartz, 2010). Daarnaast blijkt uit recentere Amerikaans onderzoek dat democraten positievere attitudes rapporteerden ten aanzien van personen met een non-binaire genderidentiteit in vergelijking met republikeinen (Bruun, 2018).

Wat betreft de onderzoeksmethode kan eerst en vooral kwalitatief onderzoek bijkomende waardevolle inzichten geven. Zo kunnen individuele diepte-interviews en focusgroepen opgezet worden, om zo dieper in te gaan op achterliggende redenen van de attitudes van de participanten. Op die manier kan er extra informatie vergaard worden over de persoonlijke of diepere betekenissen die individuen geven aan de rol die media spelen in de beeld- en attitudevorming ten aanzien van personen met een non-binaire genderidentiteit. Daarnaast kan gelijkaardig onderzoek uitgevoerd worden, maar in plaats van mediagebruik te meten door middel van een survey, kunnen de onderzoekers in de toekomst effectief het mediagebruik van de participanten gaan tracken. Dit zal data opleveren die meer nauwkeurig zijn.

Verder hebben enerzijds verschillende experimenten uitgewezen dat de attitudes van deelnemers ten opzichte van *outgroups* positiever worden na blootstelling aan

onscreen outgroup characters (bv. Murrar & Brauer, 2019). Anderzijds suggereren sommige studies dat blootstelling vooringenomen attitudes verhoogt (bv. Gillig & Murphy, 2016). De duur van de blootstelling zou deze tegenstrijdige bevindingen kunnen verklaren, gezien het feit dat experimentele studies omtrent parasociaal contact vrijwel uitsluitend deelnemers hebben blootgesteld aan slechts één *outgroup*-inclusieve boodschap op één tijdstip. Parasociaal contact vereist echter aanhoudend intergroepscontact voor het publiek om een gevoel van intimiteit met de *outgroup* personages te ontwikkelen (Dovidio et al., 2017). Daarom zou een longitudinale studie rond de attitudes ten aanzien van personen met een non-binaire genderidentiteit en de rol van online mediablootstelling extra informatie kunnen verschaffen, zoals veranderingen in attitudes. Dit soort informatie kan niet verkregen worden door gebruik te maken van een cross-sectionele survey, zoals het geval is in huidig onderzoek.

Tot slot beperkt deze studie zich tot de doelgroep van volwassenen met een cisgender identiteit. De studie kan echter ook gereproduceerd worden met een andere doelgroep, zoals kinderen of adolescenten. Enerzijds groeien zij op in een omgeving waar online media centraal staat (Statistiek Vlaanderen, 2018). Anderzijds leven ze in een samenleving waarin non-binariteit steeds prominenter aanwezig is (Barr et al., 2016).

4.3 Beperkingen van huidig onderzoek

Dit onderzoek heeft ook een aantal beperkingen. Ten eerste is de onderzoeksgroep, ondanks de pogingen om een zo ruim en divers mogelijke steekproef samen te stellen, op bepaalde vlakken niet representatief voor de algemene bevolking. Zo is er een grote meerderheid van vrouwen. Daarnaast zijn ook hooggeschoolden en heteroseksuelen proportioneel gezien oververtegenwoordigd. Toekomstige studies omtrent dit onderwerp zouden moeten proberen een steekproef met een hoger aantal mannelijke, laaggeschoolde en/of niet-heteroseksuele respondenten te verkrijgen.

Betreffende de opstelling van de survey, kan de afwezigheid van bogus-items (bv. de stelling “*Duidt ‘helemaal akkoord’ aan*”) gezien worden als limitatie. Het ontbreken hiervan kan ervoor gezorgd hebben dat respondenten de survey onnauwkeurig en/of onaanachtig hebben ingevuld, maar dit kan niet worden opgemerkt tijdens de data-analyse.

Hoewel er op voorhand aan de respondenten werd gemeld dat de surveyantwoorden anoniem bleven, kon dit voor bepaalde individuen toch sociaal wenselijk gedrag uitlokken, aangezien dit een topic is dat voor sommigen gevoeligheden kan oproepen. De waarden op de schalen kunnen dus hoger of lager zijn dan in werkelijkheid het geval is. Wel werd er op het einde kort gepeild naar het sociaal wenselijk gedrag van

de respondent, om dit als controlevariabele te kunnen toevoegen en zo enige invloed te verkleinen.

Als laatste kunnen er geen uitspraken gedaan worden over causaliteit door de cross-sectionele aard van dit onderzoek. Een survey-onderzoek dat de parasociale contacthypothese heeft gebruikt om bevindingen te voorspellen en te verklaren, kan niet spreken over causaliteit (Bond, 2020). Hierdoor kan de richting van de samenhang tussen attitudes en online mediablootstelling niet bepaald worden. Er kan dus wel een correlatie vastgesteld worden, maar hoewel deze significant is, kan er op basis van deze studie niet uitgesloten worden dat er nog andere, externe variabelen bestaan die de gevonden associaties beïnvloeden. Om wel een causaal verband te kunnen vaststellen, zou er gebruik gemaakt moeten worden van bijvoorbeeld een longitudinaal onderzoek of een experiment.

5 Conclusie

Aan de hand van een online cross-sectionele survey werd er bij Vlaamse volwassenen nagegaan of er een verband is tussen online mediablootstelling aan inhoud waarin personen met een non-binaire genderidentiteit voorkomen en de attitudes ten aanzien van deze groep. Het ervaren *gender-role conflict* en de hypergender identiteit werden hierbij als moderatoren opgenomen. Tot slot werd nagegaan of bepaalde groepen (man vs. vrouw en heteroseksueel vs. niet-heteroseksueel) verschilden in hun attitudes ten aanzien van gender non-binaire personen.

Uit deze studie blijkt dat er wel degelijk een verband is tussen online mediablootstelling en attitudes: meer online mediablootstelling aan gender non-binariteit zorgt voor positievere attitudes ten aanzien van personen met deze genderidentiteit. In contrast met eerdere literatuur omtrent *gender-role conflicts* en hypergender identiteit, vond deze studie geen modererende invloed van deze variabelen. Wel bleken geslacht en seksuele oriëntatie een invloed uit te oefenen op de attitudes ten aanzien van non-binariteit. Zo staan vrouwen en niet-heteroseksuelen over het algemeen positiever tegenover personen met een non-binaire genderidentiteit dan mannen en heteroseksuele personen.

De resultaten van deze studie versterken de stelling dat intergroepscontact niet hoeft plaats te vinden in directe, persoonlijke interacties om invloed te hebben op de attitudes van mensen ten opzichte van anderen. Parasociaal contact tussen personen en *outgroups* geportretteerd in online media kan ook invloedrijk zijn. Dit geeft mediabedrijven de kans om bij te dragen aan een tolerantere en meer inclusieve maatschappij waarin iedereen kan zijn wie hij/zij/die wil zijn.

6 Referentias

- Allport, G. W., Clark, K., & Pettigrew, T. (1954). *The nature of prejudice*. Addison-Wesley
- American Psychological Association. (2015). Guidelines for psychological practice with transgender and gender nonconforming people. *American Psychologist*, 70(9), 832-864. <https://doi.org/10.1037/a0039906>
- Archer, J., & Lloyd, B. (2002). *Sex and gender*. Cambridge University Press.
- Asal, V., Sommer, U., & Harwood, P. G. (2013). Original sin: A cross-national study of the legality of homosexual acts. *Comparative Political Studies*, 46(3), 320-351. <https://doi.org/10.1177/0010414012453693>
- Ayoub, P. M., & Garretson, J. (2017). Getting the message out: Media context and global changes in attitudes toward homosexuality. *Comparative Political Studies*, 50(8), 1055-1085. <https://doi.org/10.1177/0010414016666836>
- Barr, S. M., Budge, S. L., Adelson, J. L. (2016). Transgender community belongingness as a mediator between strength of transgender identity and well-being. *Journal of Counseling Psychology*, 63(1), 87-97. <https://doi.org/10.1037/cou0000127>
- Barron, J. M., Struckman-Johnson, C., Quevillon, R., & Banka, S. R. (2008). Heterosexual men's attitudes toward gay men: A hierarchical model including masculinity, openness, and theoretical explanations. *Psychology of Men & Masculinity*, 9(3), 154-166. <https://doi.org/10.1037/1524-9220.9.3.154>
- Basow, S. A., & Johnson, K. (2000). Predictors of homophobia in female college students. *Sex Roles*, 42(5), 391-404. <https://doi.org/10.1023/A:1007098221316>
- Basu, S., Zuo, X., Lou, C., Acharya, R., & Lundgren, R. (2017). Learning to be gendered: Gender socialization in early adolescence among urban poor in Delhi, India, and Shanghai, China. *Journal of Adolescent Health*, 61(2), S24-S29. <https://doi.org/10.1016/j.jadohealth.2017.03.012>

- Beer, D., & Burrows, R. (2013). Popular culture, digital archives and the new social life of data. *Theory, Culture & Society*, 30(4), 47-71. <https://doi.org/10.1177/0263276413476542>
- Bem, S. (1981). *Bem Sex-Role Inventory: Professional Manual*. Consulting Psychologists Press, Inc.
- Bem, S. L. (1974). The measurement of psychological androgyny. *Journal of Consulting and Clinical Psychology*, 42(2), <https://psucnet.apa.org/doi/10.1037/h0036215>
- Bem, S. L. (1981). Gender schema theory: A cognitive account of sex typing. *Psychological Review*, 88, 354-364. <https://doi.org/10.1037/0033-295X.88.4.354>
- Bernat, J. A., Calhoun, K. S., Adams, H. E., & Zeichner, A. (2001). Homophobia and physical aggression toward homosexual and heterosexual individuals. *Journal of Abnormal Psychology*, 110, 179–187. <https://doi.org/10.1037/0021-843X.110.1.179>
- Biernat, M., Vescio, T. K., Theno, S. A., & Crandall, C. S. (1996). Values and prejudice: Toward understanding the impact of American values on outgroup attitudes. In C. Seligman, J. M. Olson, & M. P. Zanna (Eds.), *The psychology of values: The Ontario symposium* (pp. 153-189). Lawrence Erlbaum Associates, Inc.
- Billings, A. C., Moscovitz, L. M., Rae, C., & Brown-Devlin, N. (2015). The art of coming out: Traditional and social media frames surrounding the NBA's Jason Collins. *Journalism & Mass Communication Quarterly*, 92(1), 142–160. <https://doi.org/10.1177/1077699014560516>
- Blackstone, A. M. (2003). Gender roles and society. In J. Miller et al. (Ed.) *Human Ecology: An Encyclopedia of Children, Family, Communities and Environments* (pp. 335-338) . RABC-CLIO
- Bond, B. J. (2020). The development and influence of parasocial relationships with television characters: A longitudinal experimental test of prejudice reduction through parasocial contact. *Communication Research*, 0093650219900632. <https://doi.org/10.1177/0093650219900632>
- Bond, B. J., & Compton, B. L. (2015). Gay on-screen: The relationship between exposure to gay characters on television and heterosexual audiences'

endorsement of gay equality. *Journal of Broadcasting & Electronic Media*, 59(4), 717-732. <https://doi.org/10.1080/08838151.2015.1093485>

- Bonnevie, E., Rosenberg, S. D., Kummeth, C., Goldberg, J., Wartella, E., & Smyser, J. (2020). Using social media influencers to increase knowledge and positive attitudes toward the flu vaccine. *Plos one*, 15(10), e0240828. <https://doi.org/10.1371/journal.pone.0240828>
- Bouman, W. P., Claes, L., Brewin, N., Crawford, J. R., Millet, N., Fernandez-Aranda, F., & Arcelus, J. (2017). Transgender and anxiety: A comparative study between transgender people and the general population. *International Journal of Transgenderism*, 18(1), 16-26. https://doi.org/10.1057/978-1-137-51053-2_1
- Brumbaugh, S. M., Sanchez, L. A., Nock, S. L., & Wright, J. D. (2008). Attitudes toward gay marriage in states undergoing marriage law transformation. *Journal of Marriage and Family*, 70, 345–359. <https://doi.org/10.1111/j.1741-3737.2008.00486.x>
- Bruun, M. P. (2018). *Beyond the binary: understanding the 'essence' of attitudes toward people who are non-binary*. College of Letters & Science.
- Budge, S. L. (2020). Suicide and the transgender experience: A public health crisis. *American Psychologist*, 75(3), 380-390. <https://doi.org/10.1037/amp0000619>
- Budge, S. L., Rossman, H. K., & Howard, K. A. (2014). Coping and psychological distress among genderqueer individuals: The moderating effect of social support. *Journal of LGBT Issues in Counseling*, 8(1), 95-117. <https://doi.org/10.1080/15538605.2014.853641>
- Buikema, R., & Plate, L. (2015). *Handboek genderstudies in media, kunst en cultuur*. Coutinho.
- Burgess, W. C. (2009). Internal and external stress factors associated with the identity development of transgender and gender variant youth. In G.P. Mallon (Ed.), *Social work practice with transgender and gender variant youth* (pp. 67-78). Routledge.
- Butler, J. (1988). Performative acts and gender constitution: An essay in phenomenology and feminist theory. *Theatre Journal*, 40(4), 519-531. <https://doi.org/10.2307/3207893>

- Chan, J. (2017). "Am I masculine enough?": Queer Filipino college men and masculinity. *Journal of Student Affairs Research and Practice*, 54(1), 82-94. <https://doi.org/10.1080/19496591.2016.1206021>
- Chaney, K. E., Sanchez, D. T., & Remedios, J. D. (2016). Organizational identity safety cue transfers. *Personality and Social Psychology Bulletin*, 42, 1564-1576. <https://doi.org/10.1177/0146167216665096>
- Collier, K. L., Bos, H. M., & Sandfort, T. G. (2012). Intergroup contact, attitudes toward homosexuality, and the role of acceptance of gender non-conformity in young adolescents. *Journal of Adolescence*, 35(4), 899-907. <https://doi.org/10.1016/j.adolescence.2011.12.010>
- Connell, R. W. (1995). *Masculinities*. Polity Press.
- Craig, S. L., McInroy, L., McCreedy, L. T., & Alaggia, R. (2015). Media: A catalyst for resilience in lesbian, gay, bisexual, transgender, and queer youth. *Journal of LGBT Youth*, 12(3), 254-275. <https://doi.org/10.1080/19361653.2015.1040193>
- Csizma, K. A., Wittig, A. F., & Schurr, K. T. (1988). Sport stereotypes and gender. *Journal of Sport and Exercise Psychology* 10(1), 62-74. <https://doi.org/10.1123/jsep.10.1.62>
- Daalmans, S. (2019). *Wat de man doet, kan de vrouw ook*. Amsterdam University Press.
- Darmstadt, G. L., Heise, L., Gupta, G. R., Henry, S., Cislighi, B., Greene, M. E., Hawkes, S., Heymann, J., Klugman, J., Levy, J. K., Raj, A. & Weber A. M. (2019). Why now for a Series on gender equality, norms, and health? *The Lancet*, 393(10189), 2374-2377. [https://doi.org/10.1016/S0140-6736\(19\)30985-7](https://doi.org/10.1016/S0140-6736(19)30985-7)
- Darwin, H. (2020). Challenging the cisgender/transgender binary: Nonbinary people and the transgender label. *Gender & Society*, 34(3), 357-380. <https://doi.org/10.1177/0891243220912256>
- Davidson, M. (2007). Seeking refuge under the umbrella: Inclusion, exclusion, and organizing within the category transgender. *Sexuality Research & Social Policy*, 4(4), 60-80. <https://doi.org/10.1525/srsp.2007.4.4.60>

- Dierckx, M., Meier, P., & Motmans, J. (2017). "Beyond the box": A comprehensive study of sexist, homophobic, and transphobic attitudes among the Belgian population. *Journal of Diversity and Gender Studies*, 4(1), 5-34, <https://doi.org/10.11116/digest.4.1.1>
- Dillon, F. R., Alessi, E. J., Craig, S., Ebersole, R. C., Kumar, S. M., & Spadola, C. (2015). Development of the Lesbian, Gay, and Bisexual Affirmative Counseling Self-Efficacy Inventory–Short Form (LGB-CSI-SF). *Psychology of Sexual Orientation and Gender Diversity*, 2(1), 86. <https://doi.org/10.1037/sgd0000087>
- Dovidio, J. F., Love, A., Schellhaas, F. M., & Hewstone, M. (2017). Reducing intergroup bias through intergroup contact: Twenty years of progress and future directions. *Group Processes & Intergroup Relations*, 20(5), 606-620. <https://doi.org/10.1177/1368430217712052>
- Eisend, M. (2019). Gender roles. *Journal of Advertising*, 48(1), 72-80. <https://doi.org/10.1080/00913367.2019.1566103>
- Fallon, M. A., & Jome, L. M. (2007). An exploration of gender-role expectations and conflict among women rugby players. *Psychology of Women Quarterly*, 31(3), 311-321. <https://doi.org/10.1111/j.1471-6402.2007.00374.x>
- Falomir-Pichastor, J. M., & Mugny, G. (2009). "I'm not gay.... I'm a real man!": Heterosexual men's gender self-Esteem and sexual prejudice. *Personality and Social Psychology Bulletin*, 35(9), 1233-1243. <https://doi.org/10.1177/0146167209338072>
- Farmer, W. (2012). *The effect of Facebook on parasocial interaction in local news*. Virginia Tech.
- Fiani, C. N., and Han, H. J. (2018). Navigating identity: experiences of binary and non-binary transgender and gender non-conforming (TGNC) adults. *International Journal of Transgenders*. 20(2-3). 141-194. <https://doi.org/10.1080/15532739.2018.1426074>
- Field, A. (2013). *Discovering statistics using IBM SPSS statistics*. Sage.
- Fisher, A. D., Castellini, G., Ristori, J., Casale, H., Giovanardi, G., Carone, N., Fanni, E., Mosconi, M., Ciocca, G., Jannini, E. A., Ricca, V., Lingiardi, V. & Maggi, M. (2017). Who has the worst attitudes toward sexual minorities?

Comparison of transphobia and homophobia levels in gender dysphoric individuals, the general population and health care providers. *Journal of Endocrinological Investigation*, 40(3), 263-273.
<https://doi.org/10.1007/s40618-016-0552-3>

Flores, A. R., Haider-Markel, D. P., Lewis, D. C., Miller, P. R., Tadlock, B. L., & Taylor, J. K. (2018). Challenged expectations: Mere exposure effects on attitudes about transgender people and rights. *Political Psychology*, 39(1), 197-216. <https://doi.org/10.1111/pops/12402>

Fontayne, P., Sarrazin, P., & Famose, J. P. (2000). The Bem Sex-Role inventory: Validation of a short version for French teenagers. *European Review of Applied Psychology*, 50(4), 405-416. <https://hal.archives-ouvertes.fr/hal-00387229/>

Franklin, K. (2000). Anti-gay behaviors among young adults: Prevalence, patterns, and motivations in a noncriminal population. *Journal of Interpersonal Violence*, 15, 339–362. <https://doi.org/10.1177/088626000015004001>

Fujioka, Y. (1999). Television portrayals and African-American stereotypes: Examination of television effects when direct contact is lacking. *Journalism & Mass Communication Quarterly*, 76(1), 52–75. <https://doi.org/10.1177/107769909907600105>

Garnets, L., & Pleck, J. H. (1979). Sex role identity, androgyny, and sex role transcendence: A sex role strain analysis. *Psychology of women quarterly*, 3(3), 270-283. <https://doi.org/10.1111/j.1471-6402.1979.tb00545.x>

Garretson, J. J. (2015). Does change in minority and women's representation on television matter?: a 30-year study of television portrayals and social tolerance. *Politics, Groups, and Identities*, 3(4), 615-632. <https://doi.org/10.1080/21565503.2015.1050405>

Gauntlett, D. (2008). *Media, gender and identity: An introduction*. Routledge.

Gilbert, L. A., & Scher, M. (2009). *Gender and sex in counseling and psychotherapy*. Wipf and Stock Publishers.

Gillig, T. K., Rosenthal, E. L., Murphy, S. T., & Folb, K. L. (2018). More than a media moment: The influence of televised storylines on viewers' attitudes

toward transgender people and policies. *Sex Roles*, 78(7), 515-527. <https://doi.org/10.1007/s11199-017-0816-1>

- Gillig, T., & Murphy, S. (2016). Fostering support for LGBTQ youth? The effects of a gay adolescent media portrayal on young viewers. *International Journal of Communication*, 10, 23. <https://ijoc.org/index.php/ijoc/article/view/5496>
- Gillig, T., & Murphy, S. (2016). Fostering support for LGBTQ youth? The effects of a gay adolescent media portrayal on young viewers. *International Journal of Communication*, 10, 3828-3850. <https://doi.org/1932-8036/20160005>
- Goldberg, A. E., Kuvalanka, K. A., Budge, S. L., Benz, M. B., & Smith, J. Z. (2019). Health care experiences of transgender binary and nonbinary university students. *The Counseling Psychologist*, 47(1), 59-97. <https://doi.org/10.1177/0011000019827568>
- Gonta, G., Hansen, S., Fagin, C., & Fong, J. (2017). Changing media and changing minds: media exposure and viewer attitudes toward homosexuality. *Pepperdine Journal of Communication Research*, 5(1), 5. <https://digitalcommons.pepperdine.edu/pjcr/vol5/iss1/5>
- Gordon, A. R., & Meyer, I. H. (2008). Gender nonconformity as a target of prejudice, discrimination, and violence against LGB individuals. *Journal of LGBT Health Research*, 3(3), 55-71. <https://doi.org/10.1080/15574090802093562>
- Green, E. R., & Maurer, L. (2017). The gender issue: A portrait of gender today. *Journal of National Geographic Society*, 321(1), 12-17. <https://www.nationalgeographic.com/magazine/article/explore-gender-glossary-terminology>
- Gustafsson Sendén, M., Bäck, E. A., & Lindqvist, A. (2015). Introducing a gender-neutral pronoun in a natural gender language: the influence of time on attitudes and behavior. *Frontiers in Psychology*, 6, 893. <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2015.00893>
- Halpern, H. P., & Perry-Jenkins, M. (2016). Parents' gender ideology and gendered behavior as predictors of children's gender-role attitudes: A longitudinal exploration. *Sex Roles*, 74(11-12), 527-542. <https://doi.org/10.1007/s11199-015-0539-0>

- Harrison, B. F., & Michelson, M. R. (2017). Using experiments to understand public attitudes towards transgender rights. *Politics, Groups, and Identities*, 5(1), 152-160. <https://doi.org/10.1080/21565503.2016.1256823>
- Harrison, J., Grant, J., & Herman, J.L. (2012). *A gender not listed here: Genderqueers, gender rebels, and otherwise in the National Transgender Discrimination Survey*. University of California.
- Hayes, A. F. (2017). *Introduction to mediation, moderation, and conditional process analysis: A regression based approach* (2de ed.). Guilford Press.
- Heise, L., Greene, M. E., Opper, N., Stavropoulou, M., Harper, C., Nascimento, M., & Zewdie, D. (2019). Gender inequality and restrictive gender norms: Framing the challenges to health. *The Lancet*, 393(10189), 2440-2454. [https://doi.org/10.1016/S0140-6736\(19\)30652-X](https://doi.org/10.1016/S0140-6736(19)30652-X)
- Hendricks, M. L., & Testa, R. J. (2012). A conceptual framework for clinical work with transgender and gender nonconforming clients: An adaptation of the Minority Stress Model. *Professional Psychology: Research and Practice*, 43(5), 460-467. <https://doi.org/10.1037/a0029597>
- Herdt, G. (1996). *Third sex third gender*. Zone.
- Herdt, G. (2012). *Third sex, third gender: Beyond sexual dimorphism in culture and history*. The MIT Press.
- Herek, G. M. (2002). Heterosexuals' attitudes toward bisexual men and women in the United States. *Journal of Sex Research*, 39(4), 264-274. <https://doi.org/10.1080/00224490209552150>
- Hill, D. B., & Willoughby, B. L. (2005). The development and validation of the genderism and transphobia scale. *Sex Roles*, 53(7), 531-544. <https://doi.org/10.1007/s11199-005-7140-x>
- Horn, S. S. (2007). Adolescents' acceptance of same-sex peers based on sexual orientation and gender expression. *Journal of Youth and Adolescence*, 36(3), 363-371. <https://doi.org/10.1007/s10964-006-9111-0>
- Horn, S. S. (2007). Adolescents' acceptance of same-sex peers based on sexual orientation and gender expression. *Journal of Youth and Adolescence*, 36(3), 363-371. <https://doi.org/10.1007/s10964-006-9111-0>

- Horton, D., & Richard Wohl, R. (1956). Mass communication and para-social interaction: Observations on intimacy at a distance. *Psychiatry*, 19(3), 215-229. <https://doi.org/10.1080/00332747.1956.11023049>
- Hupp, J. M., Smith, J. L., Coleman, J. M., & Brunell, A. B. (2010). That's a boy's toy: Gender-typed knowledge in toddlers as a function of mother's marital status. *The Journal of Genetic Psychology*, 171(4), 389-401. <https://doi.org/10.1080/00221325.2010.500637>
- James, S., Herman, J., Rankin, S., Keisling, M., Mottet, L., & Anafi, M. A. (2016). *The report of the 2015 US transgender survey*. <https://transequality.org/sites/default/files/docs/usts/USTS-Full-Report-Dec17.pdf>
- Joel, D., Tarrasch, R., Berman, Z., Mukamel, M., & Ziv, E. (2014). Queering gender: studying gender identity in 'normative' individuals. *Psychology & Sexuality*, 5(4), 291-321. <https://doi.org/10.1080/19419899.2013.830640>
- Kanamori, Y., & Cornelius-White, J. H. (2017). Counselors' and counseling students' attitudes toward transgender persons. *Journal of LGBT Issues in Counseling*, 11(1), 36-51. <https://doi.org/10.1080/15538605.2017.1273163>
- Kanamori, Y., Cornelius-White, J. H., Pegors, T. K., Daniel, T., & Hulgus, J. (2017). Development and validation of the transgender attitudes and beliefs scale. *Archives of Sexual Behavior*, 46(5), 1503-1515. <https://doi.org/10.1007/s10508-016-0840-1>
- Kassin, S., Fein, S., Markus, H., & Brehm, S. (2017). *Social psychology* (Tenth ed.). Cengage Learning.
- Kite, M. E., & Whitley, B. E., Jr. (1998). Do heterosexual women and men differ in their attitudes toward homosexuality? A conceptual and methodological analysis. In G. M. Herek (Eds.), *Stigma and sexual orientation: Understanding prejudice against lesbians, gay men, and bisexuals* (pp. 39–61). Sage.
- Kohlberg, L. A. (1966). A cognitive-developmental analysis of children's sex role concepts and attitudes. *The Development of Sex Differences*, 82, 15-21. <https://doi.org/10.12691/ajap-3-1-4>
- Kosakowska-Berezecka, N., Besta, T., Adamska, K., Jaśkiewicz, M., Jurek, P., & Vandello, J. A. (2016). If my masculinity is threatened I won't support

gender equality? The role of agentic self-stereotyping in restoration of manhood and perception of gender relations. *Psychology of men & masculinity*, 17(3), 274-284. <https://doi.org/10.1037/men0000016>

Krieger, N. (2003). Genders, sexes, and health: what are the connections—and why does it matter?. *International Journal of Epidemiology*, 32(4), 652-657. <https://doi.org/10.1093/ije/dyg156>

Kubota, S. (2021, 12 mei). Instagram lets users add pronouns in new featured section of profiles. *Today*. <https://www.today.com/popculture/instagram-lets-users-add-pronouns-new-featured-section-profiles-t218139>

Kuyper, K. (2018). *Opvattingen over seksuele en genderdiversiteit in Nederland en Europa*. Sociaal en Cultureel planbureau.

Kuyper, L. (2012). Transgenders in Nederland: prevalentie en attitudes. *Tijdschrift voor Seksuologie*, 36(2), 129-135. <https://www.tijdschriftvoorseksuologie.nl/artikelen/item/141-transgenders-in-nederland-prevalentie-en-attitudes>

Labrecque, L. I. (2014). Fostering consumer–brand relationships in social media environments: The role of parasocial interaction. *Journal of Interactive Marketing*, 28(2), 134-148. <https://doi.org/10.1016/j.intmar.2013.12.003>

LaMar, L., & Kite, M. (1998). Sex differences in attitudes toward gay men and lesbians: A multidimensional perspective. *Journal of Sex Research*, 35(2), 189-196. <https://doi.org/10.1080/00224499809551932>

Lane-Steele, L. (2011). Studs and protest-hypermasculinity: The tomboyism within black lesbian female masculinity. *Journal of Lesbian Studies*, 15(4), 480-492. <https://doi.org/10.1080/10894160.2011.532033>

Lemmer, G., & Wagner, U. (2015). Can we really reduce ethnic prejudice outside the lab? A meta-analysis of direct and indirect contact interventions. *European Journal of Social Psychology*, 45(2), 152-168. <https://doi.org/10.1002/ejsp.2079>

Levant, R. F. (2011). Research in the psychology of men and masculinity using the gender role strain paradigm as a framework. *American Psychologist*, 66(8), 765-776. <https://doi.org/10.1037/a0025034>

Levant, R. F., Hall, R. J., & Rankin, T. J. (2013). Male Role Norms Inventory–Short Form (MRNI-SF): Development, confirmatory factor analytic investigation

of structure, and measurement invariance across gender. *Journal of Counseling Psychology*, 60(2), 228-238. <https://doi.org/10.1037/a0031545>

Levant, R. F., McDermott, R., Parent, M. C., Alshabani, N., Mahalik, J. R., & Hammer, J. H. (2020). Development and evaluation of a new short form of the Conformity to Masculine Norms Inventory (CMNI-30). *Journal of Counseling Psychology*, 67(5), 622–636. <https://doi.org/10.1037/cou0000414>

Linstead, S., & Pullen, A. (2006). Gender as multiplicity: Desire, displacement, difference and dispersion. *Human Relations*, 59(9), 1287–1310. <https://doi.org/10.1177/0018726706069772>

Lissitsa, S., & Kushnirovich, N. (2019). Harnessing Digital Media in the Fight Against Prejudice: Social Contact and Exposure to Digital Media Solutions. *Journalism & Mass Communication Quarterly*, 96(4), 1052-1075. <https://doi.org/10.1177/1077699019837938>

Lloyd, A. E., & Galupo, M. P. (2019). What people with normative identities believe about sex, gender and sexual orientation. *Psychology & Sexuality*, 10(3), 269-280. <https://doi.org/10.1080/19419899.2019.1614088>

Loader, B. D., & Mercea, D. (2011). Networking democracy? Social media innovations and participatory politics. *Information, Communication & Society*, 14(6), 757-769. <https://doi.org/10.1080/1369118X.2011.592648>

Luhaorg, H., & Zivian, M. T. (1995). Gender role conflict: The interaction of gender, gender role, and occupation. *Sex Roles*, 33(9-10), 607-620. <https://doi.org/10.1007/BF01547720>

Lundgren, R., Burgess, S., Chantelois, H., Oregede, S., Kerner, B., & Kågesten, A. E. (2019). Processing gender: lived experiences of reproducing and transforming gender norms over the life course of young people in Northern Uganda. *Culture, Health & Sexuality*, 21(4), 387-403. <https://doi.org/10.1080/13691058.2018.1471160>

Madžarević, G., & Soto-Sanfiel, M. T. (2018). Positive representation of gay characters in movies for reducing homophobia. *Sexuality & Culture*, 22(3), 909-930. <https://doi.org/10.1007/s12119-018-9502-x>

- Math, S. B., & Seshadri, S. P. (2013). The invisible ones: Sexual minorities. *The Indian Journal of Medical Research*, 137(1), 4-6. <https://www.ijmr.org.in/text.asp?2013/137/1/4/108264>
- Matsick, J. L., Kim, L. M., & Kruk, M. (2020). Facebook LGBTQ pictivism: The effects of women's rainbow profile filters on sexual prejudice and online belonging. *Psychology of Women Quarterly*, 44(3), 342-361. <https://doi.org/10.1177/0361684320930566>
- Matsuno, E. (2019). Nonbinary-affirming psychological interventions. *Cognitive and Behavioral Practice*, 26(4), 617-628. <https://doi.org+10.1016/j.cbpra.2018.09.003>
- Matsuno, E., & Budge, S. L. (2017). Non-binary/genderqueer identities: A critical review of the literature. *Current Sexual Health Reports*, 9(3), 116-120. <https://doi.org/10.1007/s11930-017-0111-8>
- McCreary, D. R., Saucier, D. M., & Courtenay, W. H. (2005). The drive for muscularity and masculinity: Testing the associations among gender-role traits, behaviors, attitudes, and conflict. *Psychology of Men & Masculinity*, 6(2), 83-94. <https://doi.org/10.1037/1524-9220.6.2.83>
- McEntarfer, H. K., & Iovannone, J. (2020). Faculty perceptions of chosen name policies and non-binary pronouns. *Teaching in Higher Education*, 1-16. <https://doi.org/10.1080/13562517.2020.1729722>
- McIntyre, K., Paolini, S., & Hewstone, M. (2016). Changing people's views of outgroups through individual-to-group generalisation: Meta-analytic reviews and theoretical considerations. *European Review of Social Psychology*, 27(1), 63-115. <https://doi.org:10.1080/10463283.2016.1201893>
- Mesman, J., & Groeneveld, M. G. (2018). Gendered parenting in early childhood: Subtle but unmistakable if you know where to look. *Child Development Perspectives*, 12(1), 22-27. <https://doi.org/10.1111/cdep.12250>
- Middelkoop, A. (2017, 27 juli). "Beste reizigers...". *Nieuws.ns*. <https://nieuws.ns.nl/beste-reizigers/>
- Molin, A., Simond, A., Sato, S., Jaeggi, T., Gyax, P. M., & Meuwly, N. (2020). Linking political and feminist ideology with openness towards non-binary gender: The development and initial validation of a scale to measure

subjective Openness towards Non-Binary Gender (ONBG). *Journal of Gender Studies*, 1-14. <https://doi.org/10.1080/09589236.2020.1844644>

- Monro, S. (2019). Non-binary and genderqueer: an overview of the field. *International Journal of Transgenders*, 20(2-3), 126-131. <https://doi.org/10.1080/15532739.2018.1538841>
- Mosher, D. L., & Sirkin, M. (1984). Measuring a macho personality constellation. *Journal of research in personality*, 18(2), 150-163. [https://doi.org/10.1016/0092-6566\(84\)90026-6](https://doi.org/10.1016/0092-6566(84)90026-6)
- Motmans, J., & van Ditzhuijzen, J. (2020). *Kennis en opvattingen over intersekse. Een nulmeting in Nederland en Vlaanderen*. Rutgers & UGent.
- Motmans, J., Nieder, T.O., & Bouman, W.P. (2019). "Transforming the paradigm of nonbinary transgender health: A field in transition." *International Journal of Transgenderism*, 20(2-3), 119-125. <https://doi.org/10.1080/15532739.2019.1640514>
- Motmans, J., T'Sjoen, G., & Meier, P. (2015). Geweldervaringen van transgender personen in België. *Antwerpen: Steunpunt Gelijkekansenbeleid*
- Motmans, J., Wyverkens, E., & Defreyne, J. (2017). Being transgender in Belgium. Ten years later. *Institute for the equality of women and men*.
- Murrar, S., & Brauer, M. (2019). Overcoming resistance to change: Using narratives to create more positive intergroup attitudes. *Current Directions in Psychological Science*, 28(2), 164-169. <https://doi.org/10.1177/0963721418818552>
- Nagoshi, J. L., Adams, K. A., Terrell, H. K., Hill, E. D., Brzuzy, S., & Nagoshi, C. T. (2008). Gender differences in correlates of homophobia and transphobia. *Sex Roles*, 59(7-8), 521-531. <https://doi.org/10.1007/s11199-008-9458-7>
- O'Neil, J. M., Helms, B., Gable, R., David, L., & Wrightsman, L. (1986). Gender role conflict scale (GRCS): College men's fears of femininity. *Sex Roles*, 14, 335-350. <https://doi.org/10.1007/BF00287583>
- O'Neil, J. M. (1981). Patterns of gender role conflict and strain: Sexism and fear of femininity in men's lives. *The Personnel and Guidance Journal*, 60(4), 203-210. <https://doi.org/10.1002/j.2164-4918.1981.tb00282.x>

- O'Neil, J. M. (2008). Summarizing 25 years of research on men's gender role conflict using the Gender Role Conflict Scale: New research paradigms and clinical implications. *The Counseling Psychologist*, 36(3), 358-445. <https://doi.org/10.1177/0011000008317057>
- O'Neill, O. (1990). Justice, gender and international boundaries. *British Journal of Political Science*, 439-459. <https://doi.org/10.1017/S0007123400005937>
- Ohlander, J., Batalova, J., & Treas, J. (2005). Explaining educational influences on attitudes toward homosexual relations. *Social Science Research*, 34(4), 781-799. <https://doi.org/10.1016/j.ssresearch.2004.12.004>
- Paechter, C. (2006). Masculine femininities/feminine masculinities: Power, identities and gender. *Gender and Education*, 18(3), 253-263. <https://doi.org/10.1080/09540250600667785>
- Pankin, J. (2013, april). *Schema theory and concept formation*. Presentatie op MIT. Geraadpleegd op http://web.mit.edu/pankin/Schema_Theory_and_Concept_Formation
- Park, S.-Y. (2012). Mediated intergroup contact: Concept explication, synthesis, and application. *Mass Communication & Society*, 15(1), 136–159. <https://doi.org/10.1080/15205436.2011.558804>
- Parrott, D. J., & Zeichner, A. (2008). Determinants of anger and physical aggression based on sexual orientation: An experimental examination of hyper-masculinity and exposure to male gender role violations. *Archives of Sexual Behavior*, 37(6), 891-901. <https://doi.org/10.1007/s10508-007-9194-z>
- Paulhus, D. L. (1991). Measurement and control of response bias. In Robinson, J. P., Shaver, P.R. & Wrightsman, L.S. (Eds.), *Measurement of personality and social psychological attitudes* (pp. 17-59). Academic Press
- Pearse, R., & Connell, R. (2016). Gender norms and the economy: insights from social research. *Feminist Economics*, 22(1), 30-53. <https://doi.org/10.1080/13545701.2015.1078485>
- Perse, E. M., & Rubin, R. B. (1989). Attribution in social and parasocial relationship. *Communication Research*, 16(1), 59-77. <https://doi.org/10.1177/009365089016001003>

- Pettigrew, T. F., & Tropp, L. R. (2000). *Does intergroup contact reduce prejudice? Recent meta-analytic findings*. Lawrence Erlbaum Associates Publishers.
- Pleck, J. H. (1995). The gender role strain paradigm: An update. In R. F. Levant & W. S. Pollack (Eds.), *A new psychology of men* (p. 11–32). Basic Books/Hachette Book Group.
- Reisner, S. L., Deutsch, M. B., Bhasin, S., Bockting, W., Brown, G. R., Feldman, J., Garofalo, R., Kreukels, B., Radix, A., Safer, J. D., Tangpricha, V., T'Sjoen, G., & Goodman, M. (2016). Advancing methods for US transgender health research. *Current Opinion in Endocrinology, Diabetes, and Obesity*, *23*(2), 198–207. <https://doi.org/10.1097/MED.0000000000000229>
- Richards, C., & Barker, M. (2013). *Sexuality and gender for mental health professionals: A practical guide*. Sage.
- Richards, C., Bouman, W. P., Seal, L., Barker, M. J., Nieder, T. O., & T'Sjoen, G. (2016). Non-binary or genderqueer genders. *International Review of Psychiatry*, *28*, 95-102. <https://doi.org/10.3109/09540261.2015.1106446>
- Riggs, D. W., & Sion, R. (2017). Gender differences in cisgender psychologists' and trainees' attitudes toward transgender people. *Psychology of Men & Masculinity*, *18*(2), 187-190. <https://doi.org/10.1037/men0000047>
- Scandurra, C., Mezza, F., Maldonato, N. M., Bottone, M., Bochicchio, V., Valerio, P., & Vitelli, R. (2019). Health of non-binary and genderqueer people: a systematic review. *Frontiers in psychology*, *10*, 1453. <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2019.01453>
- Schiappa, E., Gregg, P. B., & Hewes, D. E. (2005). The parasocial contact hypothesis. *Communication Monographs*, *72*(1), 92-115. <https://doi.org/10.1080/0363775052000342544>
- Schiappa, E., Gregg, P. B., & Hewes, D. E. (2006). Can one TV show make a difference? A Will & Grace and the parasocial contact hypothesis. *Journal of Homosexuality*, *51*(4), 15-37. https://doi.org/10.1300/J082v51n04_02
- Schimmel-Bristow, A., Haley, S. G., Crouch, J. M., Evans, Y. N., K. R., McCarty, C. A., & Inwards-Breland, D. J. (2018). Youth and caregiver experiences of gender identity transition: A qualitative study. *Psychology of Sexual*

Orientation and Gender Diversity, 5(2), 273-281. <https://doi.org/10.1037/sgd0000269>

- Schwartz, J. (2010). Investigating differences in public support for gay rights issues. *Journal of Homosexuality*, 57, 748–759. <https://doi.org/10.1080/00918369.2010.485875>.
- Segrin, C., & Nabi, R. L. (2002). Does television viewing cultivate unrealistic expectations about marriage? *Journal of Communication*, 52(2), 247-263. <https://doi.org/10.1111/j.1460-2466.2002.tb02543.x>
- Sidanius, J., & Pratto, F. (1999). *Social dominance*. Cambridge University Press
- Smith, E., Jones, T., Ward, R., Dixon, J., Mitchell, A., & Hillier, L. (2014). *From blues to rainbows: The mental health and well-being of gender diverse and transgender young people in Australia*. Australian Research Centre in Sex Health and Society.
- State, B., & Adamic, L. (2015). The diffusion of support in an online social movement: Evidence from the adoption of equal-sign profile pictures. *Proceedings of the 18th ACM Conference on Computer Supported Cooperative Work & Social Computing*, 1741-1750. <https://doi.org/10.1145/2675133.2675290>
- Statistiek Vlaanderen (2018). *Mediagebruik*. Geraadpleegd geraadpleegd op 3 mei 2021, via <https://www.statistiekvlaanderen.be/nl/mediagebruik>
- Stöber, J. (2001). The Social Desirability Scale-17 (SDS-17): Convergent validity, discriminant validity, and relationship with age. *European Journal of Psychological Assessment*, 17(3), 222-232. <https://doi.org/10.1027//1015-5759.17.3.222>
- Sue, D.W. (2010). *Microaggressions in everyday life: Race, gender and sexual orientation*. Wiley.
- Sun, T., Webster, K., Shah, A., Wang, W. Y., & Johnson, M. (2021). *They, them, theirs: Rewriting with gender-neutral English*. ArXivLabs.
- Swartout, K. M., Parrott, D. J., Cohn, A. M., Hagman, B. T., & Gallagher, K. E. (2015). Development of the Abbreviated Masculine Gender Role Stress Scale. *Psychological Assessment*, 27(2), 489-500. <https://doi.org/10.1037/a0038443>

- Taylor, J., Zalewska, A., Gates, J.J., & Millon, G. (2018). An exploration of the lived experiences of non-binary individuals who have presented at a gender identity clinic in the United Kingdom. *International Journal of Transgenderism*, 20(2-3), 195-204. <https://doi.org/10.1080/15532739.2018.1445056>
- Testa, R. J., Habarth, J., Peta, J., Balsam, K., & Bockting, W. (2015). Development of the gender minority stress and resilience measure. *Psychology of Sexual Orientation and Gender Diversity*, 2(1), 65. <https://doi.org/10.1037/sgd0000081>
- Tormala, Z. L., & Petty, R. E. (2002). What doesn't kill me makes me stronger: The effects of resisting persuasion on attitude certainty. *Journal of Personality and Social Psychology*, 83(6), 1298-1313. <https://doi.org/10.1037/0022-3514.83.6.1298>
- Van Borm, H., Dhoop, M., Van Acker, A. and Baert, S. (2020), "What does someone's gender identity signal to employers?", *International Journal of Manpower*, 41 (6), 753-777. <https://doi.org/10.1108/IJM-03-2019-0164>
- Van Caenegem, E., Wierckx, K., Elaut, E., Buysse, A., Dewaele, A., Van Nieuwerburgh, F., De Cuypere, G. & T'Sjoen, G. (2015). Prevalence of gender nonconformity in Flanders, Belgium. *Archives of Sexual Behavior*, 44(5), 1281–1287. <https://doi.org/10.1007/s10508-014-0452-6>
- van Lisdonk, J., Schelfhout, J., Bilajbegovic, A., & Bakker, B. (2018). *Sexual and gender diversity in SRHR*. Rutgers.
- Vandello, J. A., & Bosson, J. K. (2013). Hard won and easily lost: A review and synthesis of theory and research on precarious manhood. *Psychology of Men & Masculinity*, 14(2), 101-113. <https://doi.org/10.1037/a0029826>
- Vergoossen, H., Bäck, E. A., Lindqvist, A., & Gustafsson Sendén, M. (2016). Contemporary arguments against gender-neutral language. *Annual Convention of the Association for Psychological Science, Chicago*, 26-29. <https://www.lunduniversity.lu.se/lup/publication/024c651c-5fd4-49b5-be6c-94cd68f81b24>
- Vyncke, Jef. (2021, 16 maart). Aantal inschrijvingen om Klaasje op te volgen bij K3 klokt af op 22.690 kandidaten. *Vrt.nu*. <https://www.vrt.be/vrtnws/nl>

/2021/03/16/inschrijvingen-voor-opvolger-van-klaasje-van-k3-klokt-af-op-22-6/

- Wang-Jones, T. S., Alhassoon, O. M., Hatrup, K., Ferdman, B. M., & Lowman, R. L. (2017). Development of two gender identity implicit association tests to detect attitudes toward transmen and transwomen. *Psychology of Sexual Orientation and Gender Diversity*, 4(2), 169–183. <https://doi.org/10.1037/sgd0000218>
- Wang-Jones, T. T. S., Hauson, A. O., Ferdman, B. M., Hatrup, K., & Lowman, R. L. (2018). Comparing implicit and explicit attitudes of gay, straight, and non-monosexual groups toward transmen and transwomen. *International Journal of Transgenderism*, 19(1), 95-106. <https://doi.org+10.1080/15532739.2018.1428138>
- Warriner, K., Nagoshi, C. T., & Nagoshi, J. L. (2013). Correlates of homophobia, transphobia, and internalized homophobia in gay or lesbian and heterosexual samples. *Journal of Homosexuality*, 60(9), 1297–314. <https://doi.org/10.1080/00918369.2013.806177>
- Wester, S. R., Vogel, D. L., O'Neil, J. M., & Danforth, L. (2012). Development and evaluation of the Gender Role Conflict Scale Short Form (GRCS-SF). *Psychology of Men & Masculinity*, 13(2), 199-210. <https://doi.org/10.1037/a0025550>
- Whitley, B. E. (2001). Gender-role variables and attitudes toward homosexuality. *Sex Roles*, 45(11), 691-721. <https://doi.org/10.1023/A:1015640318045>
- Winkler, S. (2019). Media's Influence on LGBTQ Support Across Africa. *British Journal of Political Science*, 1-20. <https://doi.org/10.1017/S000712341900019X>
- Wyss, S. E. (2004). 'This was my hell': The violence experienced by gender non-conforming youth in US high schools. *International Journal of Qualitative Studies in Education*, 23(4), 175-188 <https://doi.org/10.1080/0951839042000253676>
- Xiang, L., Zheng, X., Lee, M. K., & Zhao, D. (2016). Exploring consumers' impulse buying behavior on social commerce platform: The role of parasocial interaction. *International Journal of Information Management*, 36(3), 333-347. <https://doi.org/10.1016/j.ijinfomgt.2015.11.002>

- Yeadon-Lee, T. (2016). What's the story? Exploring online narratives of non-binary gender identities. *The International Journal of Interdisciplinary Social and Community Studies*, 11(2), 19-34. <https://doi.org/10.18848/2324-7576/CGP/v11i02/19-34>
- Zaitchik, M. C., & Mosher, D. L. (1993). Criminal justice implications of the macho personality constellation. *Criminal Justice and Behavior*, 20, 227–239. <https://doi.org/10.1177/0093854893020003001>.
- Zapko-Willmes, A., & Kandler, C. (2018). Genetic variance in homophobia: Evidence from self-and peer reports. *Behavior Genetics*, 48(1), 34-43. <https://doi.org/10.1007/s10519-017-9884-9>